

EESTI NÕUKOGUDE SOTSIALISTLIKU VABARIIGI ÜLEMNÕUKOGU JA VALITSUSE TEATAJA

19. juuni 1981

Nr. 21 (583)

16. aastakäik

SISUKORD

I

Eesti NSV Ülemnõukogu poolt vastuvõetud seadused ja otsused
(Eesti NSV Ülemnõukogu kümnenda koosseisu kolmas istungjärg)

289. Eesti NSV Ülemnõukogu otsus Eesti NSV Ülemnõukogu saadiku volituste õigekstunnistamise kohta.
290. Eesti NSV Ülemnõukogu otsus Eesti NSV rahvasaadikute nõukogude ülesannetest NLKP XXVI kongressi otsuste valguses.
291. Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi seadus atmosfääriõhu kaitse kohta.
292. Eesti NSV Ülemnõukogu otsus Eesti NSV seaduse «Atmosfääriõhu kaitse kohta» kehtestamise korrast.
293. Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi seadus loomariigi kaitse ja kasutamise kohta.
294. Eesti NSV Ülemnõukogu otsus Eesti NSV seaduse «Loomariigi kaitse ja kasutamise kohta» kehtestamise korrast.
295. Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi seadus Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadluste kinnitamise kohta.
296. Eesti NSV Ülemnõukogu otsus Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimehe asetäitja ning teiste Eesti NSV Ministrite Nõukogu koosseisu kuuluvate isikute nimetamist käsitlevate Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadluste kinnitamise kohta.

297. Eesti NSV Ülemnõukogu otsus mõnede muudatuste kohta Eesti NSV Ülemnõukogu alatiste komisjonide koosseisus.

* *
*

298. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus kergetööstuse töötajatele Eesti NSV teenelise tööstustöötaja aunimetuse andmise kohta.

299. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus sm. E. Kuke autasustamise kohta Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga.

300. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus sm. H. Neilinna autasustamise kohta Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga.

III

Autasustamine Tõöveterani medaliga.

Eesti NSV Ülemnõukogu komisjonides.

I

Eesti NSV Ülemnõukogu poolt vastuvõetud seadused ja otsused
(Eesti NSV Ülemnõukogu kümnenda koosseisu kolmas istungjärk)

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU OTSUS

289 Eesti NSV Ülemnõukogu saadiku volituste õigekstunnistamise kohta

Vaadanud läbi mandaatkomisjoni esildise, Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi Ülemnõukogu vastavalt Eesti NSV konstitutsiooni §8. paragrahvile otsustab:

Tunnistada õigeks 15. märtsil 1981. aastal Tallinna Belinski valimisringkonnast nr. 28 valitud Eesti NSV Ülemnõukogu saadiku Ain Osvaldi p. Soidla volitused.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees J. KÄBIN

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär V. VAHT

Tallinn, 11. juunil 1981.

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU OTSUS

290 Eesti NSV rahvasaadikute nõukogude ülesannetest NLKP XXVI kongressi otsuste valguses

Eesti NSV Ülemnõukogu kiidab tervenisti heaks ning võtab kõrvalekalduvatuks juhendumiseks ja täitmiseks Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei XXVI kongressi otsused, samuti seisukohad, mis NLKP Keskkomitee peasekretär sm. L. Brežnev NLKP Keskkomitee aruandekõnes partei kongressile esitas. Nendes väljapaistvates dokumentides on kavandatud rahva elujärje edasise parandamise, meie kodumaa majandusliku ja kaitsevõimsuse tugevdamise ning nõukogude inimeste rahuliku töö tagamise ulatuslik programm.

Partei XXVI kongress seadis kõigi astmete rahvasaadikute nõukogude ette vastutusrikkad ülesanded.

NSV Liidu konstitutsiooni vastuvõtmisega 1977. aastal ja Eesti NSV konstitutsiooni vastuvõtmisega 1978. aastal algas kvalitatiivselt uus etapp vabariigi rahvasaadikute nõukogude töös. Ellu viies uute konstitutsioonidega antud õigusi, kasutades kollektiivseid kogemusi ja rohkem kui 11 000 rahvasaadiku energiat ning toetudes laialdasele aktiivile, on vabariigi nõukogud hakanud sihikindlamalt, täielikumalt ja tõhusamalt juhtima riiklikku, majanduslikku ning sotsiaal-kultuurilist ülesehitustööd. Kohalikud rahvasaadikute nõukogud avaldavad nüüd oma territooriumil suuremat mõju majandusliku ja sotsiaalse arengu kompleksuse tagamisele. Nõukogud esinevad organiseeriva ja mobiliseeriva jõuna võitluses partei ja rahva plaanide täitmise eest.

Eesti NSV Ülemnõukogu peab vabariigi rahvasaadikute nõukogude tähtsaimaks ülesandeks viia ellu NLKP XXVI kongressi otsused, NLKP Keskkomitee aruandekõnes sõnastatud seisukohad ning kongressil kinnitatud NSV Liidu majandusliku ja sotsiaalse arengu põhisuunad aastaiks 1981—1985 ja kuni 1990. aastani.

Iga nõukogu praktiline tegevus peab olema tervenisti allutatud vajadusele edukalt täita partei kongressil kindlaksmääratud üheteistkümnenda viisaastaku peaülesanne: tagada nõukogude inimeste heaolu edasine kindel tõus rahvamajanduse stabiilse ja hoogsa arengu, teaduse ja tehnika progressi kiirendamise, majanduse intensiivse arengu teele üleviimise, Nõukogudema tootmispotentsiaali ratsionaalsema kasutamise, kõigi ressursside igakülgse kokkuhoiu ja töö kvaliteedi parandamise alusel.

Iga nõukogu, iga rahvasaadiku kohus on juhinduda Kommunistliku Partei ja Nõukogude riigi muutumatu poliitilisest kursist, mis on suunatud ülla eesmärgi «Kõik inimese nimel, kõik inimese heaks» täitmisele.

Rahvasaadikute nõukogudel, nende täitvail ja korraldavail organeil tuleb täiel määral kasutada oma konstitutsioonilisi volitusi, et edukalt täita majandusliku ja sotsiaalse arengu 1981. aasta plaan ning kongressil kindlaksmääratud viisaastakuülesanded tervikuna. Nad peavad organiseerima kõigi oma territooriumil paiknevate ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide asjalikku koostööd, etendama majanduse juhtimise üha tõhusamat osa harukondlikkuse ja territoriaalsuse põhimõtete optimaalsel ühitamisel, tööjõuresursside otstarbekal kasutamisel, kokkuhoiurežiimi tugevdamisel ning kõigi ühiskondliku tootmise efektiivsuse kasvu määravate tähtsamate majanduspoliitiliste küsimuste lahendamisel. On tarvis rakedada tõhusad abinõud tootmise ja sotsiaalse infrastruktuuri arengu disproporsioonide ületamiseks ning tagada vastaval territooriumil kompleksne majanduslik ja sotsiaalne areng, töö- ja olmetingimuste ning inimeste elu igakülgne paranemine, nende materiaalsete ja kultuuriliste vajaduste rahuldamine.

Rahvasaadikute nõukogudel, nende täitvatel ja korraldavatel organel tuleb teha laialdast organiseerimistööd, et ellu viia nõukogude istungjärgudel vastuvõetud abinõude plaanid NLKP XXVI kongressi otsuste täitmiseks.

Kohalikud nõukogud peavad pöörama erilist tähelepanu abinõudele, mis tagavad toitlustusprogrammi elluviimise, tarbekaupade tootmise laiendamiseks ja nende kvaliteedi parandamiseks olemasolevate kohalike võimaluste kasutamise, elamute, kommunaal-, sotsiaal- ja kultuuriobjektide ehitamise plaanide täitmise ning elanike teenindamise igakülgse arendamise ja täiustamise.

See kõik peab leidma kajastuse praegu väljatöötatavates majandusliku ja sotsiaalse arengu 1982. aasta ja kogu XI viisaastaku plaanides. Rahvasaadikute nõukogudel tuleb neis plaanides rohkem arvestada rahva algatust ja kõiki töötajate põhjendatud soove, samuti rahvasaadikute ettepanekuid ja märkusi, mis nad on teinud nõukogude ülesannete arutamisel NLKP XXVI kongressi otsuste valguses.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumil tagada majandusliku, sotsiaalse ja kultuurilise ülesehitustöö riikliku juhtimise edasine täiustamine. Koondata jõupingutused kohalike rahvasaadikute nõukogude töö parandamisele ning aidata neil pidevalt suurendada oma osa majanduslikus ja kultuurilises ülesehitustöös. Jätkata tööd vabariigi seadusandluse täiustamisel, tagades väljatöötatavate seaduste kõrge kvaliteedi, nende orgaanilise seose eluga ja ühiskonna vajadustega. Keskendada tähelepanu ülesandele tõhusamalt kontrollida seaduste täitmist ning Eesti NSV Ülemnõukogule aruandekohustuslike organite tegevust, taotleda täitevdistsipliini tugevdamist kõigil aladel.

Täiustada Eesti NSV Ülemnõukogu alatiste komisjonide kontrollitegevust, aidates kaasa Nõukogude konstitutsiooni sätete elluviimisele ning seadusandluse normide rangele järgimisele. Tugevdada komisjonide kontrolli ministeeriumides, riiklikes komiteedes ja keskasutustes, teistes vabariiklikes organisatsioonides ja kohalikes riigorganites, samuti vabariigi majandusorganites partei sotsiaal- ja majandusprogrammi täitmiseks rakendatavate abinõude üle.

Kiita põhiliselt heaks Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi ja Ülemnõukogu komisjonide käesoleva aasta tööplaani, tehes Presiidiumile ja komisjonidele ülesandeks viia neisse plaanidesse vajalikud muudatused ja täpsustused, mis tulenevad nõukogude ülesannete arutamisest käesoleval istungjärgul partei XXVI kongressi otsuste valguses.

Selleks et rahvasaadikute nõukogud täidaksid edukalt NLKP XXVI kongressi otsustest tulenevaid ülesandeid, on tarvis igakülgset tugevdada nende sidet rahvaga ning järjekindlalt täiustada kõiki nende töö korraldamise vorme. On vaja parandada nõukogude istungjärgude ning täitevkomiteede ja alatiste komisjonide istungite ettevalmistamise ja läbiviimise praktikat, täielikumalt kasutada nende võimalusi reservide avastamiseks, puuduste kritiseerimiseks, arvamuste võrdlemiseks ja kõige õigemate lahenduste kollektiivseks otsimiseks ning järjekindlalt välja juurida formalismi, bürokratismi ja asjaajamise venitamise juhtumid.

Igakülgset arendada rahvasaadikute algatust nõukogudes ja valimisringkondades, laiendada ja tugevdada rahvasaadikute sidemeid elanikega, töökollektiivide ja ühiskondlike organisatsioonidega, taotledes, et iga rahvaesindaja oleks Kommunistliku Partei ja Nõukogude riigi poliitika toimekas elluviija ning aitaks aktiivselt kaasa partei XXVI kongressi otsuste täitmisele.

Eesti NSV Ülemnõukogu väljendab veendumust, et kõik vabariigi rahvasaadikute nõukogud oma aktiivse ja asjaliku osavõtuga NLKP XXVI kongressi otsuste elluviimisest on ka edaspidi parteiorganisatsioonide juhtimisel esirinnas võitluses XI viisaastaku ülesannete ja kommunismi ehitamise järjekordse etapi programmi täitmise eest.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees J. KABIN
Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär V. VAHT

EESTI NÕUKOGUDE SOTSIALISTLIKU VABARIIGI SEADUS

291 Atmosfääriõhu kaitse kohta

Atmosfääriõhk on ümbritseva looduskeskkonna põhilisi elutähtsaid elemente.

Teadus- ja tehnikarevolutsioon, mis puudutab ühiskonna elu kõiki külgi, tootmise kiire arengutempo, linnade kasv, atmosfääri laienev kasutamise ja inimese kasvav toime looduskeskkonnale nõuavad suurema tähelepanu pööramist atmosfääriõhu kaitsele.

Nõukogude riik annab suure tähtsuse atmosfääriõhu soodsa seisukorra säilitamisele, tema taastamisele ja parandamisele tagamaks parimad elutingimused nõukogude inimestele — nende tööks, olmeks, puhkuseks ja tervise kaitseks, materiaalse tootmise ja kultuuri edasiarendamiseks.

NSV Liidu konstitutsioon ja Eesti NSV konstitutsioon näevad ette, et praeguse põlvkonna ja tulevaste põlvkondade huvides rakendatakse abinõusid õhu puhtuse säilitamiseks. Nõukogude riik teostab kompleksseid teaduslikult põhjendatud tehnilisi, majanduslikke, sotsiaalseid ja muid abinõusid, mis on suunatud sellele, et vältida ja kõrvaldada atmosfääriõhu saastamist ning muud kahjulikku toimet temale, samuti teeb rahvusvahelist koostööd sel alal.

Nõukogude seadusandlus peab aktiivselt soodustama atmosfääriõhu kaitset.

I. ÜLDSÄTTED**§ 1. Eesti NSV atmosfääriõhu kaitse seadusandluse ülesanded**

Eesti NSV atmosfääriõhu kaitse seadusandluse ülesanded on reguleerida ühiskonnasuhteid sel alal hoidmaks puhtana atmosfääriõhu ja parandamaks selle seisukorda, vältimaks ja vähendamaks kahjulikke keemilisi, füüsikalisi, bioloogilisi ja muid mõjusid atmosfäärile, mis kutsuvad esile ebasoodsaid tagajärgi meie maa rahvastikule ja rahvamajandusele ning taime- ja loomariigile, samuti tugevdada seaduslikkust atmosfääriõhu kaitse alal.

§ 2. NSV Liidu ja Eesti NSV atmosfääriõhu kaitse seadusandlus

NSV Liidu ja Eesti NSV atmosfääriõhu kaitse seadusandlus koosneb NSV Liidu seadusest «Atmosfääriõhu kaitse kohta» ja sellega vastavuses antavatest muudest NSV Liidu seadusandluse aktidest, käesolevast seadusest ning teistest Eesti NSV atmosfääriõhu kaitse seadusandluse aktidest.

§ 3. NSV Liidu pädevus atmosfääriõhu kaitseesse puutuvate suhete reguleerimise alal

Vastavalt NSV Liidu seadusele «Atmosfääriõhu kaitse kohta» kuuluvad NSV Liidu võimkonda atmosfääriõhu kaitseesse puutuvate suhete reguleerimise alal:

- 1) üldiste abinõude ja põhisätete kindlaksmääramine atmosfääriõhu kaitse alal;
- 2) üleliiduliste atmosfääriõhu kaitse plaanide väljatöötamine ja kinnitamine;
- 3) atmosfääriõhku saastavate ainete kontsentratsiooni ja talle kahjulike füüsikaliste mõjude taseme piirnormatiivide kindlaksmääramine;
- 4) atmosfääriõhku saastavate heitmete piirnormatiivide, samuti talle kahjulike füüsikaliste mõjude piirnormatiivide väljatöötamise ja kinnitamise korra kindlaksmääramine;
- 5) atmosfääriõhule kahjulike mõjude NSV Liidule ühtse riikliku arvestuse süsteemi kehtestamine;
- 6) riiklik kontroll atmosfääriõhu kaitse üle ja selle teostamise korra kindlaksmääramine;
- 7) muude atmosfääriõhu kaitseesse puutuvate üleliidulise tähtsusega küsimuste lahendamine vastavalt NSV Liidu konstitutsioonile ja NSV Liidu seadusele «Atmosfääriõhu kaitse kohta».

§ 4. Eesti NSV pädevus atmosfääriõhu kaitseesse puutuvate suhete reguleerimise alal

Eesti NSV võimkonda atmosfääriõhu kaitseesse puutuvate suhete reguleerimise alal väljaspool NSV Liidu pädevuse piire kuuluvad:

- 1) atmosfääriõhu kaitse korra kindlaksmääramine;
- 2) vabariiklike atmosfääriõhu kaitse plaanide väljatöötamine ja kinnitamine;
- 3) riiklik kontroll atmosfääriõhu kaitse üle;
- 4) muude atmosfääriõhu kaitse küsimuste lahendamine, kui need ei ole arvatud NSV Liidu pädevusse.

§ 5. Riiklik juhtimine atmosfääriõhu kaitse alal

Vastavalt NSV Liidu seadusele «Atmosfääriõhu kaitse kohta» teostavad riiklikku juhtimist atmosfääriõhu kaitse alal NSV Liidu Ministrite Nõukogu, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja kohalike rahvasaadikute nõukogude täitevkomiteed, samuti selleks spetsiaalselt volitatud riigorganid vastavalt NSV Liidu ja Eesti NSV seadusandlusele.

§ 6. Atmosfääriõhu kaitse abinõude planeerimine

Ülesanded atmosfääriõhu kaitse alal ning abinõud tema saastamise vältimiseks, saastamise põhjuste ja muu atmosfääriõhule kahjuliku toime kõrvaldamiseks, samuti atmosfääri seisukorra parandamiseks nähakse ette majandusliku ja sotsiaalse arengu riiklikes plaanides.

Atmosfääriõhu kaitse plaanide projektid, mida töötavad välja ministeeriumid, riiklikud komiteed ja keskasutused, ettevõtted, asutused ja organisatsioonid, kooskõlastatakse organitega, kes teostavad riiklikku kontrolli atmosfääriõhu kaitse üle, NSV Liidu ja Eesti NSV seadusandlusega kehtestatavas korras.

§ 7. Ühiskondlike organisatsioonide ja kodanike osavõtt atmosfääriõhu kaitse abinõude elluviimisest

Ametiühingud, noorsoo-organisatsioonid, looduskaitsealsete, teadusühingud ja muud ühiskondlikud organisatsioonid, samuti kodanikud osutavad riigiorganitele kaasabi atmosfääriõhu kaitse abinõude elluviimises.

Ühiskondlikud organisatsioonid osalevad tegevuses, mis on suunatud atmosfääriõhu kaitse tagamisele, vastavalt nende põhikirjale (põhimäärusele) ning NSV Liidu ja Eesti NSV seadusandlusele.

Riigiorganid on kohustatud igati arvestama ühiskondlike organisatsioonide ja kodanike ettepanekuid atmosfääriõhu kaitse abinõude elluviimisel.

Kodanikud osutavad riigiorganitele kaasabi atmosfääriõhu kaitse abinõude elluviimisel: osavõtuga vajalikest töödest, ettepanekute tegemisega atmosfääriõhu kaitse parandamiseks, neile teadaolevatest atmosfääriõhu kaitse seadusandluse rikkumistest teatamisega.

II. ATMOSFÄÄRIÕHU KAITSE ABINÕUD

§ 8. Atmosfääriõhku saastavate ainete kontsentratsiooni ja talle kahjulike füüsikaliste mõjude taseme piirnormatiivid

Atmosfääriõhu seisukorra hindamiseks kehtestatakse atmosfääriõhku saastavate ainete kontsentratsiooni ja talle kahjulike füüsikaliste mõjude taseme piirnormatiivid. Need normatiivid peavad vastama inimeste terve kaitse ja ümbritseva looduskeskkonna kaitse huvidele.

Vastavalt NSV Liidu seadusele «Atmosfääriõhu kaitse kohta» on atmosfääriõhku saastavate ainete kontsentratsiooni ja talle kahjulike füüsikaliste mõjude taseme piirnormatiivid ühtsed kogu NSV Liidu territooriumil. Vajaduse korral kehtestatakse üksikutele piirkondadele atmosfääriõhku saastavate ainete kontsentratsiooni rangemad piirnormatiivid.

Mainitud normatiivid ja nende määramise meetodid kinnitatakse ja kehtestatakse korras, mille määrab kindlaks NSV Liidu Ministrite Nõukogu.

§ 9. Atmosfääriõhku saastavate heitmete ja talle kahjulike füüsikaliste mõjude piirnormatiivid

Atmosfääriõhu kaitseks kehtestatakse paiksete ja liikuvate saasteallikate saastavate heitmete piirnormatiivid, samuti kahjulike füüsikaliste mõjude piirnormatiivid. Need normatiivid määratakse kindlaks igale paiksele heitmeallikale või muule atmosfääriõhule kahjulikule toimele, samuti transpordi- ja muude liiklusvahendite igale mudelile.

Atmosfääri saastavate heitmete ja talle kahjulike füüsikaliste mõjude piirnormatiivid kehtestatakse tasemel, mille juures saastavad heitmed ja kahjulikud füüsikalised mõjud konkreetsest allikast ja kõigist muudest allikatest selles piirkonnas, arvestades selle arenguperspektiive, ei too kaasa atmosfääriõhku saastavate ainete piirkontsentratsiooni ja kahjulike füüsikaliste mõjude piirtaseme ületamist.

Vastavalt NSV Liidu seadusele «Atmosfääriõhu kaitse kohta» kinnitatakse ja kehtestatakse mainitud normatiivid, nende määramise meetodid ja saasteallikate liigid, mille tarvis nad välja töötatakse korras, mille määrab kindlaks NSV Liidu Ministrite Nõukogu.

§ 10. Paiksete saasteallikate poolt atmosfääri paisatavate saastavate heitmete reguleerimine

Paikseist saasteallikaist saastavaid aineid atmosfääri paisata tohib ligal üksikjuhul loa alusel, mille annavad selleks spetsiaalselt volitatud riigiorganid. Loas on ette nähtud saastavate heitmete piirnormatiivid ning muud tingimused ja nõuded, mis tagavad atmosfääriõhu kaitse.

Vastavalt NSV Liidu seadusele «Atmosfääriõhu kaitse kohta» määrab paiksete saasteallikate poolt saastavate ainete atmosfääri paiskamise lubade väljaandmise korra kindlaks NSV Liidu Ministrite Nõukogu.

Ettevõtted, asutused ja organisatsioonid, kelle tegevus on seotud saastavate ainete heitmisega atmosfääri, on kohustatud rakendama organisatsioonilisi, majanduslikke, tehnilisi ja muid abinõusid, et tagada heitmelubades ettenähtud tingimuste ja nõuete täitmine, ning võtma meetmeid saastavate heitmete vähendamiseks, tagama heitmete puhastamise ja kontrollimise rajatiste, seadmete ja aparatuuri häireteta ja tõhusa töö ning nende korrashoiu, samuti pidama atmosfääri paisatavate saasteainete hulga ja koostise süstemaatilist arvestust.

Atmosfääriõhu kaitse abinõude rakendamine ei tohi kaasa tuua mulla, vee ja muude loodusobjektide saastamist.

Heitmelubadega ettenähtud tingimuste ja nõuete rikkumise juhtudel, samuti kui tekib oht elanike tervisele, tuleb saastavate ainete atmosfääri paiskamist piirata, seisma panna või keelata organi otsusel, kes teostab riiklikku kontrolli atmosfääriõhu kaitse üle, kuni üksikute tööstusseadmete, tsehhide, ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide tegevuse lõpetamiseni.

§ 11. Atmosfääri paisatavate saastavate heitmete reguleerimine avarii olukorras või ebasoodsates meteoroloogilistes tingimustes

Kui saastavate heitmete atmosfääri paiskamise piirnormatiivid ületatakse avarii tagajärjel, on ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide juhid kohustatud sellest viivitamata teatama organeile, kes teostavad riiklikku kontrolli atmosfääriõhu kaitse üle, ja ettenähtud korras abinõusid rakendada atmosfääriõhu kaitseks ning selle saastamise põhjuste ja tagajärgede likvideerimiseks.

Kui on saadud hoiatus saastavate ainete kontsentratsiooni võimaliku tõusu kohta atmosfääriõhus seoses oodatavate ebasoodsate ilmastikutingimustega, on ettevõtted, asutused ja organisatsioonid kohustatud rakendama nende ainete atmosfääri paiskamise vähendamise abinõusid, mis on spetsiaalselt välja töötatud kooskõlastatult organitega, kes teostavad riiklikku kontrolli atmosfääriõhu kaitse üle.

§ 12. Autode, lennukite ning muude liiklusvahendite poolt atmosfääri paisatavate saastavate heitmete reguleerimine

Ministeeriumid, riiklikud komiteed ja keskasutused, ettevõtted, asutused ja organisatsioonid, kes projekteerivad, toodavad ja kasutavad autosid, lennukeid, laevu ning muid liiklusvahendeid, on kohustatud välja töötama ja ellu viima kompleksi abinõusid, mis väldivad või vähendavad nende vahendite poolt atmosfääri paisatavate saasteainete hulka.

Transpordi- ja muude liiklusvahendite poolt väljapaisatavate saasteainete hulk ei tohi ületada heitmete piirnormatiive.

Vastavalt NSV Liidu seadusele «Atmosfääriõhu kaitse kohta» tuleb kõiki kasutuselolevaid transpordi- ja muid liiklusvahendeid kontrollida saastavate heitmete piirnormatiividest kinnipidamise suhtes. Mainitud normatiividest kinnipidamise kontrolli eeskirjad kehtestatakse korras, mille määrab kindlaks NSV Liidu Ministrite Nõukogu.

Ei ole lubatud toota ega kasutada transpordi- ja muid liiklusvahendeid, mille heitmed sisaldavad saastavaid aineid üle kehtestatud normatiivi.

Atmosfääriõhu kaitse eesmärgil võivad kohalikud rahvasaadikute nõukogud ajutiselt või alatiselt piirata autotranspordi või muude iseliikuvate transpordivahendite sissesõitu teatud tsoonidesse, elamumassiividesse, puhke- ja turismialadele vastavalt NSV Liidu ja Eesti NSV seadusandlusele.

Isikud, kes kasutavad autosid või muid iseliikuvaid transpordivahendeid ja agregaatte, on kohustatud tarvitusele võtma abinõud atmosfääriõhu saastamise ärahoidmiseks või vähendamiseks.

§ 13. Atmosfäärile kahjulike füüsikaliste mõjude reguleerimine

Kohalikud rahvasaadikute nõukogud, ministeeriumid, riiklikud komiteed, keskasutused, ettevõtted, asutused ja organisatsioonid on kohustatud välja töötama ja ellu viima abinõud vältimaks, vähendamaks ja kõrvaldamaks helivõngete, kaasa arvatud müra, kiirguse jms. kahjulikku toimet atmosfäärile.

Vastavalt NSV Liidu seadusele «Atmosfääriõhu kaitse kohta» võidakse NSV Liidu seadusandlusega kindlaksmääratavatel juhtudel mõningat liiki kahjulikku füüsikalist toimet atmosfääriõhule lubada ainult selleks spetsiaalselt volitatud riigiorganite lubade alusel.

Atmosfääriõhule mis tahes kahjuliku füüsikalise mõju avaldamine on lubatud tingimusel, et peetaks kinni kindlaksmääratud normatiividest.

juhtudel aga, kui selleks on välja antud luba, ka teistest selle loaga ettenähtud nõuetest. Mainitud nõuete rikkumisel võidakse üksikute tööstus- ja muude seadmete, tsehhide, ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide vastav tegevus seisma panna, piirata või keelata organi otsusel, kes teostab riiklikku kontrolli atmosfääriõhu kaitse üle, nende põhjuste kõrvaldamiseni, mis kutsusid esile piirnormatiivide ületamise või loaga ettenähtud nõuete rikkumise.

§ 14. Nõuded müra vältimiseks

Võitluseks tootmis- ja muu müra vastu tuleb muu hulgas:

- 1) rakendada müraväheseid tehnoloogilisi protsesse;
- 2) parandada transpordivahendite konstruktsiooni ja kasutamist, samuti raudtee- ja trammipöörmete, autoteede ja tänavate korrashoidu;
- 3) paigutada lennuväljad ja lennujaamad, tööstuslikud ja muud rajatised ning seadmed, mis tekitavad müra, vajalikule kaugusele asulatest ja elamuehituspiirkondadest;
- 4) parandada linnade ja muude asulate planeerimist ja hoonestamist;
- 5) rakendada organisatsioonilisi abinõusid olmemüra vältimiseks ja vähendamiseks.

Kodanikud on kohustatud täitma nõueteid, mis on kehtestatud võitluseks olmemüra vastu korterites, samuti elamute õuedes, tänavatel, puhkepaikades ja muudes avalikes kohtades.

§ 15. Atmosfääriõhu seisukorrale mõju avaldavate ettevõtete, rajatiste ja muude objektide paigutamine, projekteerimine, ehitamine ja eksploatatsiooni andmine

Uute ja rekonstrueeritud ettevõtete, rajatiste ja muude objektide paigutamisel, projekteerimisel, ehitamisel ja eksploatatsiooni andmisel, olemasolevate tehnoloogiliste protsesside ja seadmete täiustamisel või uute juurutamisel tuleb kinni pidada atmosfääriõhule kahjulike mõjude piirnormatiividest. Seejuures peab ette nägema kahjulike ainete ja jäätmete kinnipüüdmise, utiliseerimise ja kahjustustamise või saastavate heitmete täieliku välistamise ning muude atmosfääriõhu kaitse nõuete täitmise, lähtudes sellest, et projekteeritavate, tegutsevate ja ehitamiseks planeeritavate ettevõtete, rajatiste ja muude objektide heitmete ja kahjulike füüsikaliste mõjude kogum ei viiks atmosfääriõhku saastavate ainete piirkontsentratsiooni ja talle kahjulike füüsikaliste mõjude taseme piirnormatiivide ületamisele.

Ettevõtete, rajatiste ja muude atmosfääriõhu seisukorrale mõju avaldavate objektide ehituskohad ning ehitus- ja rekonstrueerimisprojektid kooskõlastatakse organitega, kes teostavad riiklikku kontrolli atmosfääriõhu kaitse üle, ja teiste organitega vastavalt NSV Liidu ja Eesti NSV seadusandlusele.

Keelatud on eksploatatsiooni anda uusi ja rekonstrueeritud ettevõtteid, rajatiseid ja muid objekte, mis ei rahulda atmosfääriõhu kaitse nõudeid.

§ 16. Nõuded atmosfääriõhu seisukorrale mõju avaldavate ettevõtete, rajatiste ja muude objektide projekteerimiseks, ehitamiseks ja eksploateerimiseks

Ettevõtted, asutused ja organisatsioonid, kelle tegevus on seotud saastavate ainete paiskamisega atmosfääri, peavad nende käikulaskmise ajast sõltumata olema varustatud atmosfääri paisatavate heitmete puhastamise rajatiste, seadmete ja aparatuuriga ning õhkupaisatavate saasteainete hulga ja koostise kontrollimise vahenditega.

Ministeeriumid, riiklikud komiteed ja keskasutused on kohustatud kontrollima atmosfääri paisatavate heitmete saasteainetest puhastamise ning atmosfäärile kahjulike füüsikaliste mõjude vähendamise rajatiste, seadmete ja aparatuuri projekteerimist, ehitamist ja kasutamist, samuti nende varustamist riistadega, mis on tarvilikud pidevalt jälgimaks puhastuse tõhusust, heitmete kogust ja atmosfääriõhule kahjulike füüsikaliste mõjude suurus.

§ 17. Atmosfääriõhu kaitse nõuete täitmine linnade ja muude asulate paigutamisel ja arendamisel

Linnade ja muude asulate paigutamise ja arendamise planeerimisel tuleb arvestada atmosfääriõhu seisukorda ja selle muutumise prognoose ning ülesannet kaitsta atmosfääriõhku kahjulike mõjude eest.

Linnade ja muude asulate projekteerimine, hoonestamine ja rekonstrueerimine toimuvad vastavalt sanitaar- ja hügieeninormidele ning muudele atmosfääriõhu kaitse normidele ja eeskirjadele. Ei ole lubatud paigutada uusi ja laiendada tööstusettevõtteid juhul, kui nende ümber ei ole võimalik luua sanitaarkaitse tsooni.

Rahvasaadikute nõukogud peavad rakendama abinõusid, et parandada asulate territooriumi, ettevõtted, asutused ja organisatsioonid aga oma tootmis- ja muude pindade ning kooskõlastatult kohalike rahvasaadikute nõukogude täitevkomiteedega samuti ka piirnevate territooriumide heakorrastust ja haljastust vältimaks või vähendamaks atmosfääriõhu saastamist.

Piirkondades, mille atmosfääriõhule avaldab mõju ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide gruppide tegevus, töötatakse ettenähtud korras välja ja viiakse ellu kompleksed abinõud atmosfääriõhu tervendamiseks.

Juhul kui ei ole võimalik vähendada atmosfääriõhku saastavaid heitmeid ja talle kahjulikke füüsikalisi mõjusid kindlaksmääratud normatiivideni, vastavad ettevõtted, rajatised ja muud objektid suletakse või muudetakse nende tootmisprofiili.

§ 18. Atmosfääriõhu kaitse nõuete järgimine avastuste, leiutiste ja uute tehniliste süsteemide rakendamisel, samuti importseadmete ostmisel

Vastavalt NSV Liidu seadusele «Atmosfääriõhu kaitse kohta» on keelatud rakendada avastusi, leiutisi, ratsionaliseerimissetpanekuid, uusi tehnilise süsteeme, aineid ja materjale, samuti osta välismaalt tehnoloogia-

gilisi seadmeid ja muid objekte, kui need ei rahulda NSV Liidus seatud nõudeid atmosfääriõhu kaitse kohta ega ole varustatud tehniliste vahenditega atmosfääriõhku paisatavate heitmete kontrollimiseks.

§ 19. Atmosfääriõhu kaitse nõuete täitmine taimekaitsevahendite, mineraalväetiste ja muude preparaaside kasutamisel

Vastavalt NSV Liidu seadusele «Atmosfääriõhu kaitse kohta» kuuluvad taimekaitsevahendite, taimekasvustimulaatorite, mineraalväetiste ja muude preparaaside loetelu, mille kasutamine on lubatud rahvamajanduses, ning nende kasutamise viisid kooskõlastamisele atmosfääriõhu kaitse riikliku kontrolli spetsiaalselt volitatud organitega korras, mis kehtestatakse NSV Liidu seadusandlusega.

Mainitud eesmärkidel kasutatavate uute preparaaside loomisel tuleb välja töötada nende preparaaside atmosfääriõhus lubatava kontsentratsiooni piirnormatiivid ja nende jääkkoguse määramise meetodid.

Kolhoosid, sovhoosid ning muud ettevõtted, asutused ja organisatsioonid, samuti kodanikud on kohustatud täitma taimekaitsevahendite, taimekasvustimulaatorite, mineraalväetiste ja muude preparaaside vedamise, hoidmise ja kasutamise eeskirju, et vältida atmosfääriõhu saastamist nendega.

§ 20. Atmosfääriõhu kaitse nõuete täitmine maavarade kaevandamisel ning terrikoonikute ja puistangute paigutamisel ja kasutamisel

Maavarade kaevandamine, lõhkamistööd ning terrikoonikute, puistangute, sõnnikuhoidlate ja prahtlate paigutamine ja kasutamine peavad toimuma atmosfääriõhu saastamise vältimise või vähendamise eeskirju järgides ning viisil, mis on kooskõlastatud organitega, kes teostavad riikliku kontrolli atmosfääriõhu kaitse üle, samuti muude organitega vastavalt NSV Liidu ja Eesti NSV seadusandlusele.

Keelatud on paigutada asulatesse terrikoonikuid, sõnnikuhoidlaid ja puistanguid, ladustada tööstuslikke jäätmeid, tootmis- ja olmeprahti ning muid jäätmeid, mis saastavad atmosfääriõhku tolmu ja kahjulike gaasjate ja haisvate ainetega, samuti mainitud jäätmete põletamine ettevõtete, asutuste, organisatsioonide ja asulate territooriumil, välja arvatud juhud, kui põletamisel kasutatakse eriseadmeid ja järgitakse atmosfääriõhu kaitse nõudeid.

Ettevõtted, asutused ja organisatsioonid on kohustatud atmosfääriõhku saastavad jäätmed õigel ajal vedama ettevõtteisse, kes kasutavad neid toorainena, või erilistesse prahtlatesse.

§ 21. Atmosfääriõhule kahjulike mõjude reguleerimine normatiivide puudumise korral

Kahjulikud mõjud atmosfääriõhule, mille suhtes ei ole kehtestatud vastavaid normatiive, on lubatavad erandjuhtudel lubade alusel, mida kindlaks tähtajaks annavad selleks spetsiaalselt volitatud riigiorganid. Selle tähtaja jooksul tuleb kindlaks määrata vastav kahjuliku toime piirnormatiiv ja rakendada vajalikke abinõusid atmosfääriõhu kaitseks.

§ 22. Atmosfääriõhu tootmisvajadusteks tarvitamise reguleerimine

Ettevõtete, rajatiste ja muude objektide projekteerimisel, samuti tehnoloogiliste protsesside ja seadmete loomisel ja täiustamisel tuleb ette näha abinõud, mis tagavad atmosfääriõhu minimaalse tarvitamise tootmisvajadusteks.

Õhu tarvitamist tootmisvajadusteks võivad atmosfääriõhu kaitse üle riiklikku kontrolli teostavad organid piirata, seisma panna või keelata juhul, kui see tarvitamine toob kaasa atmosfääriõhu seisukorras muutusi, mis avaldavad kahjulikku toimet inimeste tervisele või taime- ja loomariigile.

§ 23. Ilmale ja kliimale mõju avaldamise reguleerimine

Toiminguid, mis on suunatud atmosfääri seisukorra ja atmosfääri-nähtuste tehislükule muutmisele rahvamajanduslikel eesmärkidel, võivad teostada ministeeriumid, riiklikud komiteed ja keskasutused, ettevõtted, asutused ja organisatsioonid ainult selleks spetsiaalselt volitatud riigiorganite loal ja ainult tingimusel, et see ei too kaasa ebasoodsat mõju ilmale ja kliimale.

§ 24. Atmosfääriõhu kaitse abinõude rakendamise materiaalne ja moraalne stimuleerimine

NSV Liidu ja Eesti NSV seadusandlusega võidakse kehtestada ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide, samuti kodanike materiaalse ja moraalise ergutamise abinõud, mis stimuleerivad atmosfääriõhu kaitse meetmete rakendamist.

III. ATMOSFAÄRIÕHULE KAHJULIKE MÕJUDE RIIKLIK ARVESTUS

§ 25. Atmosfääriõhule kahjulike mõjude riiklik arvestus

Objektid, mis avaldavad kahjulikku toimet atmosfääriõhule, atmosfääri paisatavate kahjulike ainete liigid ja hulk, samuti talle kahjulike füüsikaliste mõjude liigid ja suurus kuuluvad riiklikule arvestusele.

Vastavalt NSV Liidu seadusele «Atmosfääriõhu kaitse kohta» teostatakse objektide ja nende atmosfääriõhule kahjuliku toime riiklikku arvestust riigi kulul kogu NSV Liidule ühtse süsteemi alusel korras, mille määrab kindlaks NSV Liidu Ministrite Nõukogu.

IV. JÄLGIMINE JA KONTROLL ATMOSFAÄRIÕHU KAITSE ALAL

§ 26. Atmosfääriõhu seisukorra jälgimine

Vastavalt NSV Liidu seadusele «Atmosfääriõhu kaitse kohta» jälgib atmosfääriõhu seisukorda keemiliste, füüsikaliste ja bioloogiliste näitajate suhtes looduskeskkonna saastumise taseme jälgimise ja kontrollimise üleliiduline teenistus ja see toimub NSV Liidu seadusandlusega kindlaks määratavas korras.

Atmosfääriõhu seisukorrasse puutuva informatsiooni kogumine, hoidmine, otsimine ja töötlemine toimub ühtse süsteemi järgi.

Looduskeskkonna saastumise taseme jälgimise ja kontrollimise üleriigilisele teenistusele pannakse asjahuviliste riiklike ja ühiskondlike organite, ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide varustamine süstemaatilise informatsiooni ja prognoosidega atmosfääriõhu saastumise tasemest majandusliku tegevuse ja ilmastikutingimuste mõjul.

Ettevõtted, asutused ja organisatsioonid on kohustatud kaasa aitama saastumise taseme jälgimise ja kontrolli üleriigilisele teenistusele, aga samuti teistele riiklikele organitele, kes kontrollivad atmosfääriõhu seisukorda ja uurivad võimaliku kahjuliku mõju tagajärgi temale.

§ 27. Abinõude rakendamine atmosfääriõhu inimeste tervist ohustava seisukorra puhul

Kui meteoroloogiliste tegurite, saastavate ainete atmosfääri paiskumise ja muude atmosfääriõhule kahjulike mõjude ebasoodsa kokkulangemise tagajärjel tekib üksikutes piirkondades oht inimeste tervisele, on looduskeskkonna saastumise taseme jälgimise ja kontrollimise üleriigilise teenistuse organid kohustatud sellest viivitamata teatama Eesti NSV Ministrite Nõukogule, vastavatele kohalike rahvasaadikute nõukogude täitevkomiteedele ning asjahuvilistele ettevõtetele, asutustele ja organisatsioonidele.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja kohalike rahvasaadikute nõukogude täitevkomiteed, saanud sellekohase teate, viivad ettenähtud korras üle erilisele töörežiimile või panevad ajutiselt seisma ettevõtete, asutuste, organisatsioonide ja transpordivahendite töö vähendamaks heitmete intensiivsust ja kõrvaldamaks muu kahjulik toime atmosfäärile, teostavad vajaduse korral elanike ajutise evakueerimise ja võtavad muid edasilükkamatuid meetmeid.

§ 28. Atmosfääriõhu kaitse riiklik kontroll

Atmosfääriõhu kaitse riikliku kontrolli ülesanne on tagada, et kõik ministriumid, riiklikud komiteed ja keskasutused, riiklikud, kooperaatiivsed ja muud ühiskondlikud ettevõtted, asutused ja organisatsioonid, samuti kodanikud täidaksid atmosfääriõhu kaitse nõudeid, peaksid kinni tingimustest, mis on seotud saastavate ainete õhkuheitmisega ja muude kahjulike mõjudega atmosfäärile, ning muudest atmosfääriõhu kaitse seadusandlusega kehtestatud eeskirjadest.

Vastavalt NSV Liidu seadusele «Atmosfääriõhu kaitse kohta» teostavad riiklikku kontrolli atmosfääriõhu kaitse üle rahvasaadikute nõukogud ning nende täitvad ja korraldavad organid, samuti selleks spetsiaalselt volitatud riigiorganid korras, mis kehtestatakse NSV Liidu seadusandlusega.

§ 29. Atmosfääriõhu kaitse ametkondlik kontroll

Atmosfääriõhu kaitse ametkondlikku kontrolli, sealhulgas atmosfääriõhku saastavate heitmete ja talle kahjulike füüsikaliste mõjude piirnormatiividest kinnipidamise üle, samuti atmosfääriõhu seisukorra üle ette-

võtte, asutuse või organisatsiooni paiknemise piirkonnas, teostavad organid, kelle võimkonnas on ettevõtted, asutused ja organisatsioonid, mis avaldavad kahjulikku toimet atmosfääriõhule.

Ametkondliku kontrolli teostamisel on ministeeriumid, riiklikud komiteed ja keskasutused kohustatud juhinduma NSV Liidu ja Eesti NSV seadusandlusest ning eeskirjadest ja juhenditest, mis kinnitatakse atmosfääriõhu kaitse riikliku kontrolli spetsiaalselt volitatud organite poolt.

V. VAIDLUSTE LAHENDAMINE ATMOSFÄÄRIÕHU KAITSE KÜSIMUSTES

§ 30. Atmosfääriõhu kaitse küsimustes vaidluste lahendamise kord

Vaidlusi atmosfääriõhu kaitse küsimustes lahendavad Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja kohalike rahvasaadikute nõukogude täitevkomiteed, samuti selleks spetsiaalselt volitatud riigiorganid korras, mis kehtestatakse NSV Liidu ja Eesti NSV seadusandlusega.

Vastavalt NSV Liidu seadusele «Atmosfääriõhu kaitse kohta» arutab vaidlusi ühe liiduvabariigi riiklike ja ühiskondlike organisatsioonide ning teise liiduvabariigi riiklike ja ühiskondlike organisatsioonide vahel atmosfääriõhu kaitse küsimustes komisjon, kes pariteedi alusel moodustatakse asjahuviliste liiduvabariikide esindajaist. Juhul kui komisjon ei ole jõudnud kooskõlastatud otsusele, kuuluvad vaidlused mainitud küsimustes arutamisele korras, mille määrab kindlaks NSV Liidu Ministrite Nõukogu.

VI. VASTUTUS ATMOSFÄÄRIÕHU KAITSE SEADUSANDLUSE RIKKUMISE EEST

§ 31. Vastutus atmosfääriõhu kaitse seadusandluse rikkumise eest

Isikud, kes on süüdi atmosfääriõhu kaitse seadusandluse järgmistes rikkumistes:

- 1) atmosfääriõhku saastavate heitmete piirnormatiivide ületamine;
- 2) atmosfääriõhule kahjulike füüsikaliste mõjude piirnormatiivide ületamine;
- 3) saastavate ainete atmosfääri heitmine selleks spetsiaalselt volitatud riigiorganite loata;
- 4) heitmete puhastamiseks ja atmosfääri paiskamise kontrollimiseks ülesseatud rajatiste, seadmete ja aparatuuri kasutamise eeskirjade rikkumine, samuti nende mittekasutamine;
- 5) uute ja rekonstrueeritud ettevõtete, rajatiste ja muude objektide eksploatatsiooni andmine, kui need ei rahulda atmosfääriõhu kaitse nõudeid;
- 6) autode, lennukite, laevade ja muude liiklusvahendite tootmine ja kasutamine, mille heitmete saasteainete sisaldus ületab kindlaksmääratud normatiivid;

7) avastuste, leiutiste, ratsionaliseerimisetepanekute, uute tehniliste süsteemide, ainete ja materjalide rakendamine, samuti välismaalt tehnoloogiliste seadmete ja muude objektide ostmise, kui need ei rahulda NSV Liidus seatud nõudeid atmosfääriõhu kaitse suhtes ega ole varustatud tehniliste vahenditega atmosfääri paisatavate heitmete kontrollimiseks;

8) põllumajandus-, tööstus- ja olmejäätmete ladustamise, taimekaitsevahendite, taimekasvustimulaatorite, sõnniku, mineraalväetiste ja muude preparaate vedamise, hoidmise ja kasutamise eeskirjade rikkumine, mis tõi või võib tuua kaasa atmosfääriõhu saastamise;

9) atmosfääriõhu kaitse üle riiklikku kontrolli teostavate organite ettekirjutuste täitmata jätmine;

10) ettevõtte, asutuse või organisatsiooni paiknemise piirkonnas atmosfääriõhu seisukorra kontrolli eeskirjade rikkumine,

kannavad kriminaal-, administratiiv- või muud vastutust NSV Liidu ja Eesti NSV seadusandluse kohaselt.

NSV Liidu ja Eesti NSV seadusandlusega võidakse kehtestada vastutus ka muude atmosfääriõhu kaitse seadusandluse rikkumiste eest.

§ 32. Atmosfääriõhu kaitse seadusandluse rikkumise tagajärjel tekitatud kahju hüvitamine

Ettevõtted, asutused, organisatsioonid ja kodanikud on kohustatud atmosfääriõhu kaitse seadusandluse rikkumisega tekitatud kahju hüvitama ulatuses ja korras, mis kehtestatakse NSV Liidu ja Eesti NSV seadusandlusega. Ametiisikud ja teised töötajad, kelle süü läbi ettevõtted, asutused ja organisatsioonid on kandnud kahju hüvitamisega seotud kulusid, kannavad materiaalselt vastutust kindlaksmääratud korras.

Eesti NSV-s asuvatelt ettevõtetelt, asutustelt, organisatsioonidelt, samuti kodanikelt sissenõutud vahendid atmosfääriõhu kaitse seadusandluse rikkumisest tekitatud kahju hüvitamiseks suunatakse kehtestatavas korras abinõude rakendamiseks, mis on seotud kahjude heastamise ning atmosfääriõhu puhtuse taastamise ja säilitamisega.

VII. RAHVUSVAHELISED LEPINGUD

§ 33. Rahvusvahelised lepingud

Vastavalt NSV Liidu seadusele «Atmosfääriõhu kaitse kohta» juhul, kui NSV Liidu rahvusvahelise lepinguga on kehtestatud teistsugused eeskirjad kui need, mis sisalduvad Nõukogude seadusandluses atmosfääriõhu kaitse kohta, kohaldatakse rahvusvahelise lepingu eeskirju.

Samasugust korda rakendatakse Eesti NSV atmosfääriõhu kaitse seadusandluse suhtes, kui Eesti NSV rahvusvahelises lepingus on kehtestatud teistsugused eeskirjad, kui on ette nähtud Eesti NSV atmosfääriõhu kaitse seadusandlusega.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees J. KÄBIN
Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär V. VAHT

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU OTSUS

292 Eesti NSV seaduse «Atmosfääriõhu kaitse kohta» kehtestamise korrast

Seoses Eesti NSV seaduse «Atmosfääriõhu kaitse kohta» vastuvõtmisega Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi Ülemnõukogu otsustab:

1. Kehtestada Eesti NSV seadus «Atmosfääriõhu kaitse kohta» 1. oktoobrist 1981.

2. Määrata, et Eesti NSV seadust «Atmosfääriõhu kaitse kohta» kohaldatakse suhetes, mis tekivad pärast seaduse kehtestamist, s. o. alates 1. oktoobrist 1981.

Enne Eesti NSV seaduse «Atmosfääriõhu kaitse kohta» kehtestamist tekkinud õigussuhetes reguleeritakse nende õigussuhete osaliste õigusi ja kohustusi alates 1. oktoobrist 1981 vastavalt mainitud seadusele.

3. Eesti NSV seaduse «Atmosfääriõhu kaitse kohta» §-s 21 mainitud kahjulikke mõjusid atmosfääriõhule, mille suhtes ei ole kehtestatud vastavaid normatiive, võidakse pärast seaduse kehtestamist ajutiselt lubada, kuni ettenähtud korras on saadud luba nende mõjude toimeks, kui neid ei keelata selleks spetsiaalselt volitatud riigorganite poolt.

4. Määrata, et saastavate heitmete atmosfääri paiskamise tingimuste kohta käivad arvamused, mis esitati enne Eesti NSV seaduse «Atmosfääriõhu kaitse kohta» kehtestamist, jäävad jõusse tähtjani, milles lepiti kokku nende arvamuste esitamisel, kui ettenähtud korras ei ole kindlaks määratud varasemat tähtaega seaduse § 10 esimeses lõigus ettenähtud lubade saamiseks või ei ole tekkinud alust heitmete piiramiseks, seismapanekuks või keelamiseks.

5. Ettevõtted, asutused ja organisatsioonid, kelle tegevus on seotud saastavate ainete paiskamisega atmosfääri ning mis ei ole Eesti NSV seaduse «Atmosfääriõhu kaitse kohta» kehtestamise ajaks varustatud selle seaduse § 16 teises lõigus mainitud rajatiste, seadmete ja aparatuuriga, samuti õhkupaisatavate saasteainete hulga ja koostise kontrollimise vahenditega, varustatakse nendega vastavalt majandusliku ja sotsiaalse arengu riiklikele plaanidele korras, mille määrab kindlaks NSV Liidu Ministrite Nõukogu.

6. Määrata, et piirkondades, kus Eesti NSV seaduse «Atmosfääriõhu kaitse kohta» kehtestamise ajaks saasteainete sisaldus atmosfääris ületab lubatava piirkontsentratsiooni normatiivi, peavad paiksete saasteallikatega ettevõtted, asutused ja organisatsioonid välja töötama ja atmosfääriõhu kaitse riikliku kontrolli spetsiaalselt volitatud organitega kooskõlastama heitmete vähendamise plaanid, mis tagavad atmosfääriõhku saastavate ainete piirkontsentratsiooni normatiivide järgimise. Mainitud plaanide realiseerimise kestel on selleks spetsiaalselt volitatud riigorganite õigus kehtestada saastavate heitmete ajutiselt kooskõlastatud määrad.

7. Teha Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumile ülesandeks viia Eesti NSV seadusandlus vastavusse Eesti NSV seadusega «Atmosfääriõhu kaitse kohta».

8. Eesti NSV Ministrite Nõukogul viia Eesti NSV valitsuse otsused vastavusse Eesti NSV seadusega «Atmosfääriõhu kaitse kohta».

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees J. KÄBIN
Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär V. VAHT

Tallinn, 11. juunil 1981.

EESTI NÕUKOGUDE SOTSIALISTLIKU VABARIIGI SEADUS

293 Loomariigi kaitse ja kasutamise kohta

Loomariik on looduskeskkonna põhikomponente, meie kodumaa loodusrikkuste tähtis koostisosa. Temast saadakse tööstus- ja ravimtoorainet, toiduaineid ja muid materiaalseid väärtusi, mis on tarvilikud elanike ja rahvamajanduse vajaduste rahuldamiseks. Loomariiki kasutatakse ka teaduslikel, kultuurilistel, hariduslikel ja esteetilistel eesmärkidel.

NSV Liidu konstitutsioon ja Eesti NSV konstitutsioon näevad ette, et praeguse põlvkonna ja tulevaste põlvkondade huvides rakendatakse abinõusid loomariigi kaitseks ning teaduslikult põhjendatud, ratsionaalseks kasutamiseks. Neid abinõusid teostatakse vastavalt NSV Liidu ja Eesti NSV majandusliku ja sotsiaalse arengu riiklikele plaanidele riiklike ja ühiskondlike organisatsioonide ning kodanike aktiivsel osavõtul.

Nõukogude seadusandlus peab soodustama loomariigi tõhusat kaitset ja ratsionaalset kasutamist ning nõukogude inimeste kasvatamist loomariigisse heaperemeheliku ja humaanse suhtumise vaimus.

I. ÜLDSÄTTED

§ 1. Loomariigi kaitse ja kasutamise alase Eesti NSV seadusandluse ülesanded

Loomariigi kaitse ja kasutamise alase Eesti NSV seadusandluse ülesanne on reguleerida ühiskonnasuhteid metsloomade kaitse ja kasutamise alal sel eesmärgil, et tagada tingimused nende looduses vabalt eksisteerimiseks, looduslike koosluste terviklikkuse säilimiseks ja loomade ratsionaalseks kasutamiseks, samuti tugevdada seaduslikkust sel alal.

§ 2. NSV Liidu ja Eesti NSV loomariigi kaitse ja kasutamise seadusandlus

NSV Liidu ja Eesti NSV loomariigi kaitse ja kasutamise seadusandlus koosneb NSV Liidu seadusest «Loomariigi kaitse ja kasutamise kohta» ning sellega vastavuses antavatest muudest NSV Liidu seadusandluse aktidest, käesolevast seadusest ja teistest Eesti NSV seadusandluse aktidest loomariigi kaitse ja kasutamise kohta.

Loomariigi kaitse ja kasutamise seadusandlusega reguleeritakse looduslikus seisundis maapinnal, vees, atmosfääris ja mullas elavate loomade

(imetajad, linnud, roomajad, kahepaiksed, kalad, samuti limused, putukad ja teised), kes asuvad alatiselt või ajutiselt meie maa territooriumil või kuuluvad NSV Liidu mandrilava loodusrikkuste hulka, kaitse ja kasutamise suhteid.

Vastavalt NSV Liidu seadusele «Loomariigi kaitse ja kasutamise kohta» reguleeritakse suhteid, mis on seotud põllumajandusloomade ja teiste koduloomade, samuti tehistingimustes ja poollooduslikes tingimustes peetavate metsloomade kaitse ja kasutamisega majanduslikel, kultuuri- ja teaduslikel, esteetilistel ja muudel eesmärkidel, NSV Liidu ja Eesti NSV vastava seadusandlusega. Vastutus mainitud loomade kaitse, pidamise ja kasutamise eeskirjade rikkumise eest määratakse kindlaks NSV Liidu ja Eesti NSV seadusandlusega.

§ 3. Loomariigi riiklik (üldrahvalik) omandus NSV Liidus

Vastavalt NSV Liidu seadusele «Loomariigi kaitse ja kasutamise kohta» on loomariik Nõukogude Sotsialistlike Vabariikide Liidus riigi omand — kogu nõukogude rahva ühisvara.

Tegevus, mis otsesel või varjatud kujul rikub õigust loomariigi riiklikule omandusele, on keelatud.

§ 4. NSV Liidu pädevus loomariigi kaitse ja kasutamise suhete reguleerimise alal

Vastavalt NSV Liidu seadusele «Loomariigi kaitse ja kasutamise kohta» kuuluvad NSV Liidu võimkonda loomariigi kaitse ja kasutamise suhete reguleerimise alal:

1) loomariigi käsutamine piires, mis on vajalikud täitmaks NSV Liidu volitusi vastavalt NSV Liidu konstitutsioonile;

2) üldiste abinõude kindlaksmääramine ning põhialuste, eeskirjade ja normide kehtestamine loomariigi kaitse ja kasutamise alal;

3) üleliiduliste loomariigi kaitse ja ratsionaalse kasutamise plaanide väljatöötamine ja kinnitamine;

4) loomade ja nende kasutamise riikliku arvestuse NSV Liidule ühtsete süsteemide ning loomariigi riikliku katastri pidamise korra kindlaksmääramine;

5) riiklik kontroll loomariigi kaitse ja kasutamise üle ning selle teostamise korra kindlaksmääramine;

6) muude üleliidulise tähtsusega küsimuste lahendamine loomariigi kaitse ja kasutamise alal vastavalt NSV Liidu konstitutsioonile ja NSV Liidu seadusele «Loomariigi kaitse ja kasutamise kohta».

§ 5. Eesti NSV pädevus loomariigi kaitse ja kasutamise suhete reguleerimise alal

Eesti NSV võimkonda loomariigi kaitse ja kasutamise suhete reguleerimise alal väljaspool NSV Liidu pädevust kuuluvad:

1) loomariigi käsutamine vabariigi territooriumil ning tema kaitse ja kasutamise korra kindlaksmääramine;

2) loomariigi kaitse ja ratsionaalse kasutamise vabariiklike plaanide väljatöötamine ja kinnitamine;

3) loomariigi kaitse ja kasutamise üle riikliku kontrolli teostamine;

4) muude küsimuste lahendamine loomariigi kaitse ja kasutamise alal, kui need ei ole arvatud NSV Liidu pädevusse.

§ 6. Loomariigi kaitse ja kasutamise riiklik juhtimine

Vastavalt NSV Liidu seadusele «Loomariigi kaitse ja kasutamise kohta» teostavad riiklikku juhtimist loomariigi kaitse ja kasutamise alal NSV Liidu Ministrite Nõukogu, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja kohalike rahvasaadikute nõukogude täitevkomiteed, samuti selleks spetsiaalselt volitatud loomariigi kaitse ja kasutamise reguleerimise riigiorganid ning muud riigiorganid vastavalt NSV Liidu ja Eesti NSV seadusandlusele.

§ 7. Loomariigi kaitse ja ratsionaalse kasutamise abinõude planeerimine

Loomariigi kaitse ja ratsionaalse kasutamise ülesanded ja abinõud nähakse ette majandusliku ja sotsiaalse arengu riiklikes plaanides.

Loomariigi kaitse ja ratsionaalse kasutamise plaanide projektid, mida töötavad välja ministeeriumid, riiklikud komiteed ja keskasutused, ettevõtted, asutused ja organisatsioonid, kooskõlastatakse selleks spetsiaalselt volitatud loomariigi kaitse ja kasutamise reguleerimise riigiorganitega korras, mis kehtestatakse NSV Liidu ja Eesti NSV seadusandlusega.

§ 8. Loomariigi kaitse ja kasutamise põhinõuded

Abinõude planeerimisel ja teostamisel, mis võivad avaldada mõju loomade elukeskkonnale ja loomariigi seisukorrale, tuleb kinni pidada järgmistest põhinõuetest:

- 1) säilitada looduses vabalt elunevate loomade liigiline mitmekesisus;
- 2) kaitsta loomade elukeskkonda, sigimistingimusi ja rändeteid;
- 3) säilitada loomade looduslike koosluste terviklikkus;
- 4) tagada loomariigi teaduslikult põhjendatud, ratsionaalne kasutamine ja taastootmine;
- 5) reguleerida loomade arvukust, et kaitsta elanike tervist ja vältida rahvamajandusele kahju tekkimist.

§ 9. Ühiskondlike organisatsioonide ja kodanike osavõtt loomariigi kaitse ja kasutamise abinõude elluviimisest

Ametiühingud, noorsoo-organisatsioonid, looduskaitse seltsid, jahimeeste ja kalastajate seltsid, teadusühingud ja muud ühiskondlikud organisatsioonid, samuti kodanikud osutavad riigiorganitele kaasabi loomariigi kaitse ja ratsionaalse kasutamise abinõude elluviimises.

Ühiskondlikud organisatsioonid osalevad tegevuses, mis on suunatud loomariigi kaitse ja ratsionaalse kasutamise tagamisele, vastavalt oma põhikirjale (põhimäärusele) ning NSV Liidu ja Eesti NSV seadusandlusele.

Vastavalt NSV Liidu konstitutsioonile ja Eesti NSV konstitutsioonile on kodanikud kohustatud kaitsma loomariiki.

Riigiorganid on kohustatud igati arvestama ühiskondlike organisatsioonide ja kodanike ettepanekuid loomariigi kaitse ja ratsionaalse kasutamise abinõude elluviimisel.

§ 10. Ühiskondlikud inspeksioonid

Kaasabi osutamiseks riigiorganitele loomariigi kaitsel võidakse luua ühiskondlikke inspeksioone, kes tegutsevad kindlaksmääratud korras kinnitatavate põhimääruste alusel.

II. LOOMARIIGI KASUTAMINE

§ 11. Loomariigi kasutajad

Loomariigi kasutajateks võivad olla riiklikud, kooperatiivsed ja muud ühiskondlikud ettevõtted, asutused, organisatsioonid, samuti NSV Liidu kodanikud.

NSV Liidu ja Eesti NSV seadusandlusega ettenähtud juhtudel võivad loomariigi kasutajateks olla ka muud organisatsioonid ja isikud.

§ 12. Loomariigi kasutamise viisid ja tingimused

NSV Liidu ja Eesti NSV seadusandlusega ettenähtud nõuete täitmise tingimusel võivad loomariigi kasutamise viisid olla järgmised:

- 1) jahipidamine;
- 2) kalapüük, kaasa arvatud veeselgrootute ja mereimetajate püük;
- 3) jahi- ja kalastusobjektide hulka mittekuuluvate loomade püük;
- 4) loomariigi kasutamine teaduslikel, kultuurilistel, hariduslikel, kasvatuslikel ja esteetilistel eesmärkidel;
- 5) loomade elutalitluse kasulike omaduste kasutamine mullatekke, keskkonna loodusliku tervendamise, taimede tolmeldamise jm. alal;
- 6) loomade kasutamine nende elutalitluse saaduste hankimise eesmärgil.

NSV Liidu ja Eesti NSV seadusandlusega võidakse ette näha ka muid loomariigi kasutamise viise.

Loomariigi kasutamise eri viiside rakendamise tähtajad kehtestatakse korras, mis määratakse kindlaks NSV Liidu ja Eesti NSV seadusandlusega.

Loomariigi kasutamine toimub tasuta, NSV Liidu ja Eesti NSV seadusandlusega võidakse kindlaks määrata loomariigi tasu eest kasutamise juhtumid ja kord.

§ 13. Jahipidamine

Vastavalt NSV Liidu seadusele «Loomariigi kaitse ja kasutamise kohta» toimub ulukite töenduslik küttimine, samuti harrastuslik ja sportlik jahipidamine kindlaksmääratud korras.

Eesti NSV territooriumil lubatakse ainult sportlikku jahipidamist.

Jahipidamisel on keelatud kasutada inimesele üldohtlikke vahendeid ja viise.

Riiklikele, kooperatiivsetele ja muudele ühiskondlikele ettevõtetele, asutustele ja organisatsioonidele võidakse anda õigus jahimajanduslikuks tegevuseks jahimaadel. Mainitud ettevõtted, asutused ja organisatsioonid on kohustatud rakendama abinõusid ulukite kaitseks ja taastootmiseks nendel jahimaadel.

Jahipidamise ja jahimajandusliku tegevuse eeskirjad kehtestatakse NSV Liidu ja Eesti NSV seadusandlusega kindlaksmääratavas korras.

§ 14. Jahimaadel jahipidamise õiguse andmise kord

Riiklikele, kooperatiivsetele ja muudele ühiskondlikele ettevõtetele, asutustele ja organisatsioonidele antakse õigus jahipidamiseks jahimaademajandusliku uurimise alusel, jahimaade järgnevakts korraldamiseks ja jahimajanduse organiseerimiseks ning muude abinõude rakendamiseks ulukite kaitseks, taastootmiseks ja normeerimiseks.

§ 15. Jahimajanduse õiguse teostamise kord

Ettevõtted, asutused ja organisatsioonid, kellele on antud õigus jahimajanduslikuks tegevuseks, võivad kokkuleppel maakasutajatega külvata jahimaadele sööda- ja kaitsetaimi ning viia läbi muid üritusi kindlaksmääratud korras.

§ 16. Kalapüük

Töenduslik kalapüük ning veeselgrootute ja mereimetajate püük, samuti harrastuslik ja sportlik kalapüük ning veeselgrootute püük toimuvad kindlaksmääratud korras.

Riiklikele, kooperatiivsetele ja muudele ühiskondlikele ettevõtetele, asutustele ja organisatsioonidele võidakse anda õigus kalade, veeselgrootute ja mereimetajate töenduslikuks püügiks kalamajanduslike veekogude püügi-aladel. Mainitud ettevõtted, asutused ja organisatsioonid on kohustatud rakendama nendel veekogude aladel abinõusid kalade, veeselgrootute ja mereimetajate kaitseks ja taastootmiseks.

Vastavalt NSV Liidu seadusele «Loomariigi kaitse ja kasutamise kohta» kehtestatakse kalade, veeselgrootute ja mereimetajate püügi eeskirjad korras, mis määratakse kindlaks NSV Liidu seadusandlusega.

§ 17. Jahi- ja kalastusobjektide hulka mittekuuluvate loomade püük

Ettevõtetele, asutustele ja organisatsioonidele, samuti kodanikel lubatakse püüda loomi, kes ei kuulu jahi- ja kalastusobjektide hulka.

NSV Liidu ja Eesti NSV seadusandlusega sätestatavas korras määratakse kindlaks nende loomaliikide loetelud, kes ei kuulu jahi- ja kalastusobjektide hulka ning kelle püük toimub ainult lubade alusel, mida annavad selleks spetsiaalselt volitatud loomariigi kaitse ja kasutamise reguleerimise riigiorganid, samuti püüdmiseks keelatud loomaliikide loetelud.

§ 18. Loomariigi kasutamine teaduslikel, kultuurilistel, hariduslikel, kasvatuslikel ja esteetilistel eesmärkidel

Loomariigi kasutamine teaduslikel, kultuurilistel, hariduslikel, kasvatuslikel ja esteetilistel eesmärkidel (mitmesugusel kujul vaatlemine, märgistamine, pildistamine jms.) loomade eemaldamiseta looduskeskkonnast on lubatud, kui see ei tekita kahju loomadele või nende elukeskkonnale ega riku teiste loomariigi kasutajate õigusi, välja arvatud juhtumid, kui selline kasutamine on keelatud.

Loomariigi kasutamine teaduslikel, kultuurilistel, hariduslikel, kasvatuslikel ja esteetilistel eesmärkidel on lubatud ka loomade eemaldamisega looduskeskkonnast korras, mis on ette nähtud NSV Liidu seadusega «Loomariigi kaitse ja kasutamise kohta», käesoleva seadusega ning muude NSV Liidu ja Eesti NSV seadusandluse aktidega.

§ 19. Loomade elutalitluse kasulike omaduste kasutamine

Loomade elutalitluse kasulike omaduste kasutamine mullatekke, keskkonna loodusliku tervendamise, taimede tolmeldamise jm. alal on lubatud loomade eemaldamiseta looduskeskkonnast, välja arvatud juhtumid, mis määratakse kindlaks NSV Liidu ja Eesti NSV seadusandlusega kehtestatavas korras.

§ 20. Loomade kasutamine nende elutalitluse saaduste hankimise eesmärgil

Loomade kasutamine nende elutalitluse saaduste (kimalaste mesi ja vaha jms.) hankimise eesmärgil on lubatud ainult loomade eemaldamiseta looduskeskkonnast ja hävitamiseta ning nende elukeskkonda rikkumata.

Eeskirjad loomade kasutamiseks nende elutalitluse saaduste hankimise eesmärgil kehtestatakse selleks spetsiaalselt volitatud loomariigi kaitse ja kasutamise reguleerimise riigorganite poolt.

§ 21. Loomade arvukuse reguleerimine

Elanike tervisekaitse, põllumajandusloomade ja muude koduloomade haiguste ärahoidmise ja rahvamajandusele kahju tekkimise vältimise eesmärgil rakendatakse abinõusid mõnede metsloomaliikide arvukuse reguleerimiseks.

Mõnede loomaliikide arvukuse reguleerimise abinõusid tuleb teostada humaansel viisil, mis välistab kahju tekitamise teistele loomaliikidele ja tagab loomade elukeskkonna säilimise.

Loomaliigid, kelle arvukus kuulub reguleerimisele, ja nende arvukuse reguleerimise abinõude rakendamise korra määravad kindlaks selleks spetsiaalselt volitatud loomariigi kaitse ja kasutamise reguleerimise riigorganid, arvestades vastavate teadusorganisatsioonide arvamusi ja kooskõlastatult asjahuviliste riiklike ja ühiskondlike organisatsioonidega.

§ 22. Loomariigi kasutajate õigused ja kohustused

Ettevõtetal, asutustel, organisatsioonidel ja kodanikel on õigus rakendada ainult neid loomariigi kasutamise viise, mis on neile lubatud.

NSV Liidu ja Eesti NSV seadusandlusega ettenähtud juhtudel ja korras võidakse loomariigi kasutajate õigusi piirata riigi huvides, samuti teiste loomariigi kasutajate huvides.

Olenevalt kasutusviisist on loomariigi kasutajad kohustatud:

- 1) kinni pidama loomariigi kasutamise kehtestatud eeskirjadest, normidest ja tähtaegadest;
- 2) kasutama loomariiki viisil, mis väldib looduslike koosluste teraviklikkuse rikkumist ja tagab kasutamiseks mitte antud loomade säilimise;
- 3) vältima loomade elukeskkonna rikkumist;
- 4) pidama kasutatavate loomade arvukuse ja seisukorra, samuti nende elukeskkonna olukorra arvestust;
- 5) osutama igakülgset abi riiklikele ja muudele organitele, kes kontrollivad loomariigi kaitset ja kasutamist;
- 6) takistama loomade julma kohtlemist või nende piinamist;
- 7) rakendama vajalikke kompleksabinõusid, mis on suunatud loomariigi kaitsele, taastootmisele ja ratsionaalsele kasutamisele.

Loomariigi kasutajad on kohustatud täitma ka teisi loomariigi kaitse, taastootmise ja kasutamise nõudeid, mis on ette nähtud NSV Liidu ja Eesti NSV seadusandlusega.

§ 23. Loomariigi kasutamise õiguse lõppemise alused

Loomariigi kasutamise õigus lõpeb kas täielikult või osaliselt järgmistel juhtudel:

- 1) kasutamise vajaduse möödumine või kasutamisest loobumine;
- 2) kindlaksmääratud kasutusaja lõppemine;
- 3) vajaduse tekkimine võtta loomariigi objektid kasutusest ära loomade kaitse eesmärgil;
- 4) ettevõtte, asutuse või organisatsiooni likvideerimine, kellele oli antud kasutusõigus.

Loomariigi kasutamise õigus võidakse lõpetada ka juhul, kui kasutaja ei ole täitnud kehtestatud eeskirju, norme ning muid loomariigi kaitse ja kasutamise nõudeid.

NSV Liidu ja Eesti NSV seadusandlusega võidakse ette näha ka muud loomariigi kasutamise õiguse lõppemise alused.

Käesoleva paragrahvi esimese lõigu punktides 1, 3 ja 4 ning teises lõigus ettenähtud juhtudel lõpetatakse loomariigi kasutamise õigus sel teel, et vastavad organid tühistavad nende poolt väljaantud load.

III. LOOMARIIGI KAITSE

§ 24. Loomariigi kaitse abinõud

Loomariigi kaitse tagatakse järgmisel teel:

- 1) loomariigi kaitse, ratsionaalse kasutamise ja taastootmise eeskirjade ja normide kehtestamine;
- 2) loomariigi kasutamise keeldude ja piirangute kehtestamine;
- 3) kaitse loomariigi omavolilise kasutamise ja kehtestatud kasutuskorra muude rikkumiste eest;
- 4) loomade elukeskkonna, sigimistingimuste ja rändeteede kaitse;
- 5) loomade hukkumise vältimine tootmisprotsesside teostamisel;
- 6) looduskaitsealade ja kaitsealade rajamine ning muude eriti kaitsvatate territooriumide eraldamine;
- 7) haruldaste ja ohustatud loomaliikide kasvatamine tehistingimustes;
- 8) zooloogiliste kollektsioonide jaoks loomade kogumise piiramine;
- 9) loomade abistamine nende haigestumise korral ning loodusõnnetuste ja muudel põhjustel hukkumise ohu puhul;
- 10) loomariigi kaitse abinõude põhjendamisele suunatud teaduslike uurimiste korraldamine;
- 11) kodanike kasvatamine loomariigisse humaanse suhtumise vaimus;
- 12) loomariigi kaitse propageerimine massiteabevahenditega;
- 13) muude abinõude rakendamine ja muude loomariigi kaitse nõuete kehtestamine.

NSV Liidu ja Eesti NSV seadusandlusega võidakse kindlaks määrata ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide, samuti kodanike materiaalse ja moraalse ergutamise meetmed, mis stimuleerivad rakendama abinõusid loomariigi kaitseks.

§ 25. Loomariigi kasutamise piirangute ja keeldude kehtestamine

Loomade säilitamise ja taastootmise eesmärgil võidakse mõningaid loomariigi kasutamise viise ja mõnede loomaliikide kasutamist piirata või täielikult keelata teataval territooriumil või teatud ajaks korras, mis kehtestatakse NSV Liidu ja Eesti NSV seadusandlusega.

§ 26. Loomade elukeskkonna, sigimistingimuste ja rändeteede kaitse

Igasugune tegevus, mis avaldab loomariigi seisukorrale mõju loomade elukeskkonna, sigimistingimuste ja rändeteede rikkumise tagajärjel, peab toimuma loomariigi kaitse nõudeid järgides.

Asulate, ettevõtete, rajatiste ja muude objektide paigutamisel, projekteerimisel ja ehitamisel, samuti nende ekspluateerimisel, olemasolevate tehnoloogiliste protsesside täiustamisel ja uute juurutamisel, uudismaade, soostunud alade, rannikualade ja võsaalade majanduslikku ringlusse võtmisel, maaparandus- ja metsakasutustööde tegemisel, geoloogilistel uurimistöödel, maavarade kaevandamisel, põllumajandusloomade karjatamise alade ja karjateede kindlaksmääramisel, turismimarsruutide koostamisel ja massipuhkepaikade organiseerimisel tuleb ette näha ja ellu viia abinõud loomade elukeskkonna ja sigimistingimuste säilitamiseks, samuti tagada nende paikade puutumatus, millel on eriline väärtus loomade elukeskkonnana.

Raudteeliinide, maanteede, torujuhtmestike ja muude transpordimagistraalide, elektri- ja sideliinide, samuti kanalite, tammide ja muude hüdrotehnikarajatiste paigutamisel, projekteerimisel ja ehitamisel tuleb välja töötada ja ellu viia abinõud, mis tagavad loomade rändeteede säilimise.

Loomariigi seisukorrale loomade elukeskkonna, sigimistingimuste ja rändeteede rikkumise tagajärjel mõju avaldavate ettevõtete, rajatiste ja muude objektide ehitamise kohad kooskõlastatakse selleks spetsiaalselt volitatud loomariigi kaitse ja kasutamise reguleerimise riigiorganitega ning teiste organitega vastavalt NSV Liidu ja Eesti NSV seadusandlusele.

§ 27. Loomade hukkumise vältimine tootmisprotsesside sooritamisel ja transpordivahendite kasutamisel

Ettevõtted, asutused, organisatsioonid ja kodanikud on kohustatud võtma tarvitusele abinõud loomade hukkumise vältimiseks põllu-, metsa- ja muude tööde tegemisel, samuti transpordivahendite kasutamisel.

Kuiva taimestiku põletamine ning materjalide, tooraine ja tootmisjäätmete hoidmine ilma loomade hukkumise vältimiseks ettenähtud abinõude rakendamisetä on keelatud.

§ 28. Loomade kaitse looduskaitsealadel, kaitsealadel ja muudel eriti kaitstavatel territooriumidel

Jahipidamine, kalapüük, veeselgrootute ja mereimetajate püük, samuti loomariigi kasutamine teistsugusel viisil ja muu tegevus, mis ei sobi kokku looduskaitse eesmärkidega, on looduskaitsealadel keelatud.

Kaitsealadel ja muudel eriti kaitstavatel territooriumidel võidakse täielikult keelata või piirata mõnesid loomariigi kasutamise viise ja muud tegevust, mis ei sobi kokku loomariigi kaitse eesmärkidega.

Loomariigi kaitsmise ja kasutamise kord looduskaitsealadel, kaitsealadel ja muudel eriti kaitstavatel territooriumidel määratakse kindlaks NSV Liidu ja Eesti NSV seadusandlusega.

§ 29. Haruldaste ja ohustatud loomaliikide kaitse

Haruldased ja kadumisohus olevad loomaliigid kantakse haruldaste ja ohustatud looma- ja taimeliikide raamatusse — «NSV Liidu punasesse raamatusse» ja «Eesti NSV punasesse raamatusse».

Vastavalt NSV Liidu seadusele «Loomariigi kaitse ja kasutamise kohta» kinnitatakse «NSV Liidu punase raamatu» põhimäärus korras, mille määrab kindlaks NSV Liidu Ministrite Nõukogu. «Eesti NSV punase raamatu» põhimääruse kinnitab Eesti NSV Ministrite Nõukogu.

Tegevus, mis võib kaasa tuua haruldaste ja ohustatud loomaliikide hukkumise, arvukuse vähenemise või elukeskkonna rikkumise, on keelatud.

Säilitamiseks haruldasi ja ohustatud loomaliike, kelle taastamine looduslikes tingimustes on võimatu, on selleks spetsiaalselt volitatud loomariigi kaitse ja kasutamise reguleerimise riigiorganid kohustatud võtma tarvitusele abinõud, et luua vajalikud tingimused nendesse liikidesse kuuluvate loomade kasvatamiseks.

Püüda haruldastesse ja ohustatud liikidesse kuuluvaid loomi nende kasvatamiseks spetsiaalselt loodud tingimustes ja järgnevalt vabadusse laskmiseks, samuti teadusliku uurimise ja muudel eesmärkidel, tohib eriloa alusel, mille annab selleks spetsiaalselt volitatud loomariigi kaitse ja kasutamise reguleerimise riigiorgan.

§ 30. Zooloogilised kollektsoonid

Luua ja täiendada zooloogilisi kollektsoone (loomaparkide, loomaaedade, okeanaariumide jm. eluskogud, samuti loomade kaavikute, preparaatide ja kehaosade kogud) loomade spetsiaalselt sel eesmärgil looduskeskkonnast eemaldamise teel tohivad ettevõtted, asutused ja organisatsioonid lubade alusel, mida annavad selleks spetsiaalselt volitatud loomariigi kaitse ja kasutamise reguleerimise riigiorganid.

Kodanike isiklikus omanduses olevate zooloogiliste kollektsoonide täiendamine ja kodanike poolt uute kogude loomine on keelatud, välja arvatud kogud, mis koosnevad jahi- ja kalastustrofeedest ning muudest esemetest, mis on saadud loomariigi nõuetekohase kasutamise teel.

Teadusliku, kultuurilise, haridusliku, õppe-, kasvatusliku või esteetilise väärtusega zooloogilised kollektsoonid kuuluvad riiklikule arvestusele. Ettevõtted, asutused, organisatsioonid ja kodanikud, kelle valduses on selliseid kogusid, on kohustatud täitma loomariigi objektide kogude hoidmise, arvestuse ja kasutamise eeskirju.

Vastavalt NSV Liidu seadusele «Loomariigi kaitse ja kasutamise kohta» kinnitatakse zooloogiliste kollektsioonide loomise, täiendamise, hoidmise, kasutamise ja arvestuse eeskirjad ning zooloogiliste kollektsioonide ostu ja müügi eeskirjad, samuti kollektsioonide objektide ja loomariigi saaduste välismaale saatmise ja väljaveo eeskirjad korras, mille määrab kindlaks NSV Liidu Ministrite Nõukogu.

§ 31. Loomade kaitse taimekaitsevahendite, taimekasvustimulaatorite, mineraalväetiste ja muude preparaate kasutamisel

Taimekaitsevahendite, taimekasvustimulaatorite, mineraalväetiste ja muude rahvamajanduses rakendatavate preparaate kasutamisel tuleb arvestada loomariigi ja loomade elukeskkonna kaitse nõudeid. Vähendamaks keemiliste taimekaitsevahendite ja muude preparaate kahjulikku toimet loomariigile, tuleb nende kasutamisel rakendada sellekohaseid agrotehnilisi, selektsioonilis-geneetilisi, bioloogilisi ja teisi meetmeid.

Ära hoidmaks loomade hukkumist ja nende elukeskkonna halvendamist on kolhoosid, sovhoosid, metsamajandid ja muud ettevõtted, asutused, organisatsioonid ning kodanikud kohustatud järgima mainitud preparaate vedamise, hoidmise ja kasutamise eeskirju.

Uute preparaate loomisel tuleb välja töötada nende looduskeskkonnas lubatava kontsentratsiooni piirnormatiivid, mis tagavad loomade ja nende elukeskkonna kaitse.

Rahvamajanduses rakendatavate taimekaitsevahendite, taimekasvustimulaatorite, mineraalväetiste ja muude preparaate kasutamise eeskirjad ning mainitud preparaate loetelu kuuluvad kooskõlastamisele selleks spetsiaalselt volitatud loomariigi kaitse ja kasutamise reguleerimise riigiorganitega.

§ 32. Loomade ümberasustamine, aklimatiseerimine ja ristamine

Loomade ümberasustamine uutesse paikadesse ja NSV Liidu faunas uute loomaliikide aklimatiseerimine, samuti loomade ristamine on lubatud teadusliku uurimise ja majanduslikel eesmärkidel, vastavate teadusorganisatsioonide arvamusi arvestades ning selleks spetsiaalselt volitatud loomariigi kaitse ja kasutamise reguleerimise riigiorganite loal.

Omavoliline loomade ümberasustamine, aklimatiseerimine ja ristamine on keelatud.

§ 33. Loodusobjektide kasutajate õiguste piiramine ja neile kohustuste panemine loomariigi kaitse huvides

Loomariigi kaitse huvides võidakse maa-, metsa-, vee- ja maapõuekasutajate õigusi piirata ja neile vastavaid kohustusi panna korras, mis kehtestatakse NSV Liidu ja Eesti NSV seadusandlusega.

IV. LOOMADE RIIKLIK ARVESTUS JA LOOMARIIGI RIIKLIK KATASTER

§ 34. Loomade ja nende kasutamise riiklik arvestus ning loomariigi riiklik kataster

Loomariigi kaitse tagamiseks ja ratsionaalse kasutamise organiseerimiseks korraldatakse loomade ja nende kasutamise riiklik arvestus ning peetakse loomariigi riiklikku katastrit, milles sisaldub kogum andmeid loomaliikide (liigirühmade) geograafilise leviku ja arvukuse kohta, nendele vajalike alade iseloomustus, loomade nüüdisaegse majandusliku kasutamise iseloomustus ja muud vajalikud andmed.

§ 35. Loomade ja nende kasutamise riikliku arvestuse ning loomariigi riikliku katastri pidamise kord

Vastavalt NSV Liidu seadusele «Loomariigi kaitse ja kasutamise kohta» toimuvad loomade ja nende kasutamise riiklik arvestus ning loomariigi riikliku katastri pidamine riigi kulul kogu NSV Liidule ühtsete süsteemide järgi.

Ettevõtted, asutused ja organisatsioonid on kohustatud esitama neil olevaid andmeid metsloomade leviku, arvukuse ja kasutamise kohta organitele, kes peavad loomariigi riiklikku katastrit.

Loomade ja nende kasutamise riikliku arvestuse ning loomariigi riikliku katastri pidamise eeskirjad, riiklikule arvestusele ja riiklikku katastrisse kandmisele kuuluvate loomaliikide (liigirühmade) loetelu kindlaksmääramise, samuti arvestuseks ja katastri pidamiseks vajalike andmete esitamise eeskirjad kinnitatakse korras, mille kehtestab NSV Liidu Ministrite Nõukogu.

V. KONTROLL LOOMARIIGI KAITSE JA KASUTAMISE ÜLE

§ 36. Riiklik kontroll loomariigi kaitse ja kasutamise üle

Loomariigi kaitse ja kasutamise riikliku kontrolli ülesanne on tagada loomariigi kaitseesse puutuvate kohustuste täitmine kõigi ministeeriumide, riiklike komiteede ja keskasutuste, riiklike, kooperatiivsete ja muude ühiskondlike ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide, samuti kodanike poolt, loomariigi kasutamiseks ettenähtud korrast kinnipidamine ning muude loomariigi kaitse ja kasutamise seadusandlusega kehtestatud eeskirjade järgimine.

Vastavalt NSV Liidu seadusele «Loomariigi kaitse ja kasutamise kohta» teostavad riiklikku kontrolli loomariigi kaitse ja kasutamise üle rahvasaadikute nõukogud ning nende täitvad ja korraldavad organid, samuti selleks spetsiaalselt volitatud loomariigi kaitse ja kasutamise reguleerimise riigiorganid korras, mis kehtestatakse NSV Liidu seadusandlusega.

§ 37. Loomariigi kaitse ja kasutamise riikliku kontrolli teostamine

Selleks spetsiaalselt volitatud loomariigi kaitse ja kasutamise reguleerimise riigiorganid kontrollivad:

1) eeskirjadest, normidest, tähtaegadest ning muudest loomariigi kaitse ja kasutamise nõuetest kinnipidamist;

2) loomade ja nende kasutamise riikliku arvestuse ning loomariigi riikliku katastri pidamise ettenähtud korra järgimist;

3) loomade elukeskkonna, sigimistingimuste ja rändeteede säilitamise abinõude väljatöötamise ja rakendamise õigsust ja õigeaegsust.

Selleks spetsiaalselt volitatud loomariigi kaitse ja kasutamise reguleerimise riigiorganil on õigus:

1) lõpetada loomariigi omavoliline kasutamine, samuti selline kasutamine, millega rikutakse kehtestatud eeskirju, norme, tähtaegu ja muid nõudeid loomariigi kaitse ja kasutamise suhtes;

2) anda täitmiseks kohustuslikke juhiseid eeskirjade, normide, tähtaegade ning muude loomariigi kaitse ja kasutamise nõuete rikkumise kõrvaldamiseks;

3) seisata tööd, mille tegemisel rikutakse pidevalt eeskirju, norme ning muid loomariigi kaitse ja kasutamise, loomade elukeskkonna, sigimistingimuste ja rändeteede kaitse nõudeid, kuni rikkumiste kõrvaldamiseni;

4) võtta ettenähtud korras vastutusele eeskirjade, normide, tähtaegade ning muude loomariigi kaitse ja kasutamise nõuete rikkujaid või saata materjalid õiguserikkumiste kohta vastavaile organeile;

5) kindlaksmääratud korras ära võtta loomariigi ebaseadusliku kasutamise teel saadud loomariigi saadused ja sel eesmärgil kasutatud vahendid.

Selleks spetsiaalselt volitatud loomariigi kaitse ja kasutamise reguleerimise riigiorganite eeskirjad ja juhendid, mis kinnitatakse NSV Liidu ja Eesti NSV seadusandlusega kehtestatud piires, on täitmiseks kohustuslikud kõigile ministeeriumidele, riiklikele komiteedele, keskasutustele, ettevõtetele, asutustele, organisatsioonidele, samuti kodanikele.

Selleks spetsiaalselt volitatud loomariigi kaitse ja kasutamise reguleerimise riigiorganitele võidakse NSV Liidu ja Eesti NSV seadusandlusega anda ka muid õigusi eeskirjade, normide ning muude loomariigi kaitse ja kasutamise nõuete rikkumise vältimiseks ja tõkestamiseks.

§ 38. Ametkondlik kontroll loomariigi kaitse ja kasutamise üle

Ametkondlikku kontrolli loomariigi kaitse ja kasutamise üle teostavad organid, kelle alluvuses on loomariigi objekte kasutavaid ettevõtteid, asutusi ja organisatsioone.

Ametkondliku kontrolli teostamisel on ministeeriumid, riiklikud komiteed ja keskasutused kohustatud juhinduma NSV Liidu ja Eesti NSV seadusandlusest ning eeskirjadest ja juhenditest, mis kinnitatakse selleks spetsiaalselt volitatud loomariigi kaitse ja kasutamise reguleerimise riigiorganite poolt.

VI. VAIDLUSTE LAHENDAMINE LOOMARIIGI KASUTAMISE KÜSIMUSTES

§ 39. Loomariigi kasutamise küsimustes vaidluste lahendamise kord

Vaidlused ettevõtete, asutuste, organisatsioonide ja kodanike vahel loomariigi kasutamise küsimustes lahendatakse korras, mis kehtestatakse NSV Liidu ja Eesti NSV seadusandlusega.

VII. VASTUTUS LOOMARIIGI KAITSE JA KASUTAMISE SEADUS-ANDLUSE RIKKUMISE EEST

§ 40. Vastutus loomariigi kaitse ja kasutamise seadusandluse rikkumise eest

Loomariigi objektide kasutamise õiguse omavoliline edasiloovutamine ja muud tehingud, mis otseselt või varjatult rikuvad loomariigi riikliku omanduse õigust, on kehtetud.

Isikud, kes on süüdi mainitud tehingutes, samuti:

- 1) loomariigi objektide omavolilises kasutamises;
- 2) jahi- ja kalastuseeskirjade ning loomariigi muul viisil kasutamise eeskirjade rikkumises;
- 3) loomade elukeskkonna ja rändeteede kaitse eeskirjade rikkumises;
- 4) loomade omavolilises ümberasustamises, aklimatiseerimises ja ristamises;
- 5) taimekaitsevahendite, taimekasvustimulaatorite, mineraalväetiste ja muude preparaatide kasutamise eeskirjade rikkumises, mis tekitab kahju loomariigile;
- 6) loomariigi objektide ja zooloogiliste kollektsioonide välismaale saatmise ja väljaveo eeskirjade rikkumises;
- 7) loomade julmas kohtlemises või nende piinamises;
- 8) tegevuses, mis võis viia või viis «NSV Liidu punasesse raamatusse» või «Eesti NSV punasesse raamatusse» kantud loomaliigi hävimisele, arvukuse vähenemisele või elukeskkonna rikkumisele,

kannavad kriminaal-, administratiiv- või muud vastutust vastavalt NSV Liidu ja Eesti NSV seadusandlusele.

NSV Liidu ja Eesti NSV seadusandlusega võidakse kehtestada vastutus ka muude loomariigi kaitse ja kasutamise seadusandluse rikkumiste eest.

§ 41. Loomariigi kaitse ja kasutamise seadusandluse rikkumisega tekitatud kahju hüvitamine

Ettevõtted, asutused ja organisatsioonid, samuti kodanikud on kohustatud loomariigi kaitse ja kasutamise seadusandluse rikkumisega tekitatud kahju hüvitama ulatuses ja korras, mis kehtestatakse NSV Liidu ja Eesti NSV seadusandlusega. Ametiisikud ja teised töötajad, kelle süü läbi

ettevõtted, asutused ja organisatsioonid on kandnud kahju hüvitamisega seotud kulutusi, kannavad materiaalselt vastutust kindlaksmääratud korras.

Vahendid, mis Eesti NSV territooriumil paiknevatelt ettevõtetelt, asutustelt, organisatsioonidelt, samuti kodanikelt on loomariigi kaitse ja kasutamise seadusandluse rikkumisega tekitatud kahju hüvitamiseks sisse nõutud, suunatakse Eesti NSV Ministrite Nõukogu poolt kehtestatavas korras enne kõike abinõude rakendamiseks tekitatud kahju heastamiseks ning loomade kaitse ja arvukuse taastamise tagamiseks.

Ebaseaduslikult püütud loomad ja nendest väljatöötatud saadused ja tooted kuuluvad äravõtmisele korras, mis kehtestatakse NSV Liidu ja Eesti NSV seadusandlusega.

Kui ebaseaduslikult püütud loomade ja nendest väljatöötatud saaduste ja toodete äravõtmine on võimatu, nõutakse sisse nende maksumus hindade järgi, mis kehtestatakse NSV Liidu ja Eesti NSV seadusandlusega.

VIII. RAHVUSVAHELISED LEPINGUD

§ 42. Rahvusvahelised lepingud

Vastavalt NSV Liidu seadusele «Loomariigi kaitse ja kasutamise kohta» juhtudel, kui NSV Liidu rahvusvahelise lepinguga on kehtestatud teistsugused eeskirjad kui need, mis sisalduvad nõukogude seadusandluses loomariigi kaitse ja kasutamise kohta, kohaldatakse rahvusvahelise lepingu eeskirju.

Samasugust korda rakendatakse Eesti NSV loomariigi kaitse ja kasutamise seadusandluse suhtes, kui Eesti NSV rahvusvahelises lepingus on kehtestatud teistsugused eeskirjad, kui on ette nähtud Eesti NSV loomariigi kaitse ja kasutamise seadusandlusega.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees J. KÄBIN

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär V. VAHT

Tallinn, 11. juunil 1981.

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU OTSUS

294 Eesti NSV seaduse «Loomariigi kaitse ja kasutamise kohta» kehtestamise korras

Seoses Eesti NSV seaduse «Loomariigi kaitse ja kasutamise kohta» vastuvõtmisega Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi Ülemnõukogu otsustab:

1. Kehtestada Eesti NSV seadus «Loomariigi kaitse ja kasutamise kohta» 1. oktoobrist 1981.

2. Määrata, et Eesti NSV seadust «Loomariigi kaitse ja kasutamise kohta» kohaldatakse suhetes, mis tekivad pärast seaduse kehtestamist, s. o. alates 1. oktoobrist 1981.

Enne Eesti NSV seaduse «Loomariigi kaitse ja kasutamise kohta» kehtestamist tekkinud õigussuhetes reguleeritakse nende õigussuhete osaliste õigusi ja kohustusi alates 1. oktoobrist 1981 vastavalt mainitud seadusele.

3. Teha Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumile ülesandeks viia Eesti NSV seadusandlus vastavusse Eesti NSV seadusega «Loomariigi kaitse ja kasutamise kohta».

4. Eesti NSV Ministrite Nõukogul viia Eesti NSV valitsuse otsused vastavusse Eesti NSV seadusega «Loomariigi kaitse ja kasutamise kohta».

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees J. KÄBIN
Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär V. VAHT

Tallinn, 11. juunil 1981.

EESTI NÕUKOGUDE SOTSIALISTLIKU VABARIIGI SEADUS

295 Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadluste kinnitamise kohta

Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi Ülemnõukogu otsustab:
Kinnitada Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlused:

26. detsembrist 1980 «Riiklike ja ühiskondlike organite, organisatsioonide ja ametiisikute lippude ning vimplite kohta»;

23. jaanuarist 1981 «Liidulis-vabariikliku Eesti NSV Aiandusministeeriumi moodustamise kohta»;

10. aprillist 1981 «Muudatuste ja täienduste tegemise kohta «Eesti NSV tsiviilprotsessi koodeksis»»;

10. aprillist 1981 «Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 1966. a. 22. veebruari seadluse ««Eesti NSV Advokaatide Kolleegiumi põhimääruse» kinnitamise kohta» kehtivuse kaotanuks tunnistamise kohta»;

22. aprillist 1981 «Muudatuste ja täienduste tegemise kohta Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 1965. aasta 25. septembri seadluses «Eesti NSV rajoonide ja külanõukogude ning linnade ja teiste asulate, ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide nimetamise ja ümbernimetamise korra kohta»;

9. juunist 1981 «Muudatuste tegemise kohta Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 1980. aasta 28. augusti seadluse «Kolhooside, sovhooside, tööstus-, transpordi-, ehitus- ja muude ettevõtete ning majandusorganisatsioonide osavõtu kohta kohalike autoteede ehitamisest, rekonstrueerimisest, remontimisest ja korrashoiust» paragrahvis 2.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees J. KÄBIN
Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär V. VAHT

Tallinn, 11. juunil 1981.

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU OTSUS

296 Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimehe asetäitja ning teiste Eesti NSV Ministrite Nõukogu koosseisu kuuluvate isikute nimetamist käsitlevate Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadluste kinnitamise kohta

Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi Ülemnõukogu otsustab:

Kinnitada Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlused:

23. jaanuarist 1981 «Sm. H. Männiku nimetamise kohta Eesti NSV aiandusministriks»;

23. jaanuarist 1981 «Sm. V. Linnu nimetamise kohta Eesti NSV põllumajandusministriks»;

5. maist 1981 «Sm. H. Veldi nimetamise kohta Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimehe asetäitjaks»;

5. maist 1981 «Sm. A. Nahkuri nimetamise kohta Eesti NSV Riikliku Põllumajanduse Tootmistehnika Komitee esimeheks».

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees J. KÄBIN

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär V. VAHT

Tallinn, 11. juunil 1981.

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU OTSUS

297 Mõnede muudatuste kohta Eesti NSV Ülemnõukogu alatiste komisjonide koosseisus

Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi Ülemnõukogu otsustab:

1. Valida rahvasaadik Aili Johanni t. A b e n Eesti NSV Ülemnõukogu noorsookomisjoni esimehe asetäitjaks, vabastades ta Eesti NSV Ülemnõukogu väliskomisjoni esimehe asetäitja kohustest.

2. Valida rahvasaadik Endel Akseli p. S a i a Eesti NSV Ülemnõukogu väliskomisjoni esimehe asetäitjaks, vabastades ta Eesti NSV Ülemnõukogu mandaatkomisjoni liikme kohustest.

3. Valida rahvasaadik Veniamin Jefimi p. P o r õ v k i n Eesti NSV Ülemnõukogu mandaatkomisjoni liikmeks.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees J. KÄBIN

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär V. VAHT

Tallinn, 11. juunil 1981.

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS

298 Kergetööstuse töötajatele Eesti NSV teenelise tööstustöötaja aunimetuse andmise kohta

Kauaaegse eduka töö ja heade tootmisnäitajate eest anda Eesti NSV teenelise tööstustöötaja aunimetus järgmistele kergetööstuse töötajatele: Aigro, Roald Voldemari p. — kombinaadi «Balti Manufaktuur» direktor. Botška, Leida Paveli t. — Tartu Naha- ja Jalatsikombinaadi kontrolör. Ivanova, Svetlana Semjoni t. — Tallinna Õmblustootmiskoondise «Baltika» masinõmbleja.

Koht, Silvi Raho t. — Nahkgalanteriikombinaadi «Linda» stantsija. Mihhailova, Era Georgi t. — Eesti NSV Kergetööstusministeeriumi tekstiilitööstuse osakonna peatehnoloog.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees J. KÄBIN
Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär V. VAHT

Tallinn, 12. juunil 1981.

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS

299 Sm. E. Kuke autasustamise kohta Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga

Kauaaegse viljaka pedagoogilise ja aktiivse ühiskondliku tegevuse eest ning seoses kuuekümnenda sünnipäevaga autasustada Rakvere 1. Keskkooli direktorit Eesti NSV teenelist õpetajat Ervin Johannese p. K u k k e Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees J. KÄBIN
Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär V. VAHT

Tallinn, 12. juunil 1981.

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS

300 Sm. H. Neilinna autasustamise kohta Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga

Kauaaegse kohusetruu töö eest põllumajanduses ja seoses viiekümnenda sünnipäevaga autasustada Pärnu rajooni Soontagana kolhoosi esimeest Heino Voldemari p. Neilinna Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees J. KÄBIN
Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär V. VAHT

Tallinn, 12. juunil 1981.

III

Autasustamine Tööveterani medaliga

Kauaaegse kohusetruu töö eest ja seoses pensioniikka jõudmisega autasustas Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidium 9. juunil 1981 NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi nimel Tööveterani medaliga 1101 pensionäri.

Autasustatute nimekirjad avaldatakse Haapsalu, Harju, Jõgeva, Kingissepa, Paide, Pärnu, Rakvere, Tartu ja Valga rajooni ning Kohtla-Järve, Narva, Pärnu, Tartu ja Tallinna linna ajalehtedes.

Eesti NSV Ülemnõukogu komisjonides

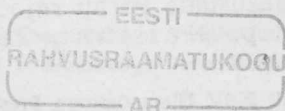
Toimus Eesti NSV Ülemnõukogu seaduseelnõude, tööstus-, põllumajandus- ning looduskaitse ja loodusvarade ratsionaalse kasutamise komisjoni ühine istung, mida juhatas Eesti NSV Ülemnõukogu seaduseelnõude komisjoni esimees V. Roosmaa.

Arutati Eesti NSV seaduse «Atmosfääriõhu kaitse kohta» ning Eesti NSV seaduse «Loomariigi kaitse ja kasutamise kohta» ettepanekuid.

Ettekannetega esinesid Eesti NSV Vabariikliku Hüdro meteoroloogia ja Looduskeskkonna Kontrolli Valitsuse juhataja G. Portnov ja Eesti NSV metsamajanduse ja looduskaitse minister H. Teder.

Komisjonid kiitsid eespool nimetatud seaduseelnõud heaks ning otsustasid esitada need läbivaatamiseks Eesti NSV Ülemnõukogu X koosseisu kolmandale istungjärgule.

Komisjonide istungist võtsid osa Eesti NSV Ülemnõukogu juhataja J. Suurhans, Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees J. Käbin, Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimehe asetäitja M. Vannas, Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär V. Vaht, NSV Liidu Ülemnõukogu saadikud R. Kõiv, E. Korsten ning Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja mitme teise keskasutuse vastutavad töötajad.

INDEKS 78280

Väljaandja: Eesti NSV Ministrite Nõukogu Asjadevalitsus.

Trukkida antud 30. 06. 1981. Trükipoognaid 2,25. Arvestuspooznaid 2,7. Tellimuse nr. 845.

ENSV MN Asjadevalitsuse Trükikoda, Tallinn.

Tir. 2105

81-820a

17. 07. 81

Kontrollseksempl